CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

AUDITED PAID CIRCULATION ABC

Address all communications to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312,
Station B, Hamilton, Ont. — Phone 547-1488 and 547-1489.

Authorized as Second Class Mail, Post Office Department Ottawa,
Ontario, and for payment in cash. Postage paid at Hamilton.

DECEMBER 21st AND 28th, 1962 — No. 576 — 18th YEAR OF PUBLICATION

Een jaar slipt weg

Als wij straks op 31 December een laatste blik slaan op het jaar 1962, zal er voor velen grote reden tot dankbaarheid zijn. Zeker, wij zien niet voorbij, dat er ook zijn, die zorgen hebben gekend of rouwen over het heengaan van een geliefde. Sommigen onzer hebben moeilijke en droeve dingen ervaren. Toch is er voor de meesten grond om dankbaar te erkennen, dat ook 1962 niet heeft gebracht, wat gevreesd werd. Wij behoeven slechts aan de dreigingen te denken, die over de wereld hingen en die speciaal tot ons spraken gedurende de Cuba-crisis. Wij zijn aan grote gevaren ontkomen. Het leven kan nu weer rustig verder gaan. De algemene verwachting is dan ook, dat wij in politiek opzicht voorlopig niet veel schokkende gebeurtenissen beleven zullen. In handel en bedrijf voorspelt men geleidelijke verbetering. De concurrentie zal wel toenemen, maar de werkgelegenheid zal niettemin ruimer worden.

Onder deze omstandigheden zullen wij dus straks het jaar 1962 achter ons mogen laten. Daar willen wij onze dankbaarheid over uiten. Het had zo anders kunnen zijn. Maar de verschrikking is afgewend en wij leven in de Westerse wereld nog in de democratie. Onze gezinnen zijn nog niet uiteengerukt. Wij kunnen onze godsdienst nog vrij beoefenen. Allerlei aktiviteit kan nog worden ontwikkeld, zonder dat iemand ons daarin belemmert.

Het moet dan ook wel een beetje uit de toon vallen, om nu vraagtekens te gaan zetten. Aan een dergelijke dankbare stemming moet een mens niet gaan tornen. En toch . . . Zou het zijn waarde kunnen hebben om eens na te gaan, waaróm wij eigenlijk dankbaar zijn? Is het omdat wij een afkeer hebben van ellende, die er toch al zo heerst in de wereld? Is het omdat wij gesteld zijn op een ongestoord leven, waarin wij orde op eigen zaken willen stellen? Is het omdat wij eigenlijk niet zo gesteld zijn op allerlei problemen die de mensheid raken, en maar liever een ieder in zijn eigen gedachten willen laten?

Er is misschien meer overeenkomst tussen ons en de Joden uit de tijd der koningen, dan men oppervlakkig beschouwd zou vermoeden. Die mensen leefden wel in een heel andere tijd en onder heel andere omstandigheden, maar er wordt ons vrij veel van hen verteld in de Bijbel. Dat moet toch wel een bedoeling hebben. Die mensen hadden ook reden genoeg om dankbaar te zijn. Zij hadden het economisch niet slecht. Bovendien hadden zij ook wel vrome koningen. Denk maar aan Hiskia. Zij hadden ook grote reformatoren. Denk maar aan Josia. Zij gingen vrij trouw naar de kerk; de wet werd trouw gelezen en de ceremoniën werden onderhouden.

En toch wordt ons in hoofdstuk na hoofdstuk verhaald, hoe de profeten werden uitgezonden met strenge en dringende boodschappen. Want het schéén alles wel in orde, maar God liet Zijn profeten zeggen, dat het helemaal niet in orde was. Het volk had inderdaad parate kennis van het verbond, en door de reformaties werd die kennis wellicht nog meer paraat, maar dat was verre van voldoende. En de mensen waren wel dankbaar voor de vrijheid, die ze genoten, maar het was een vrijheid, die zij zichzelf toegeëigend hadden. Want in dat alles ontbrak het hart van de mensen. En dat was nu precies wat God verlangde, waar Hij naar hunkerde. En omdat de mensen hun hart niet wilden geven, daarom kwam het oordeel en werd het volk in ballingschap weggevoerd, alle vrome koningen en reformaties ten spijt.

Straks neemt de tijd ons mee het nieuwe jaar in. Dan slipt 1962 voor altijd weg. Dan willen wij nog even omzien en dankbaar zijn voor wat het jaar ons bracht. Maar hoe? Wat heeft God er mee bedoeld, toen Hij ons al de dingen gaf, waarvoor wij dankbaar willen zijn? Waarom gaf Hij werk of gezondheid of goede zaken? Waarom konden wij als gezinnen bij elkaar blijven en waarom leven wij nog steeds in een democratie? Waarom werd de oorlog afgewend, toen de atoomverwoesting zo beangstigend aan onze deuren klopte? Waarom kunnen wij onze godsdienst ongestoord beoefenen en onze mening vrij uiten?

Wij herinneren ons een illustratie in een onzer kerkbladen ter gelegenheid van de Dankdag-viering. Op die plaat was een overvloed van veldvruchten afgebeeld, en er onder stond: "Zo wilde Hij met geen volken handelen". Dan opnieuw: waarom wilde Hij zo met geen volken handelen? Hebben wij het er naar gemaakt? Om maar met onszelf te beginnen: hebben wij het er naar gemaakt in ons perswerk? Hebben wij in onze acties Hèm bedoeld? Hebben wij Zijn Woord geloofd en hebben wij er uit geléèfd? Hebben wij in onze kerken dat Woord gedragen als een zwaar geladen boodschap? En hebben wij gehoopt en verlangd, dat wij minder zouden worden, opdat *Hij* zou toenemen? Wij weten, dat het Koninkrijk der Hemelen komt en dat het komt met geweld. Zijn wij duidelijk te herkennen geweest als burgers van dat Koninkrijk? Is onze persoonlijke verhouding tot God verdiept en waren wij, alleen en gezamenlijk, een reflectie van Jezus? In een paar woorden: was in ons leven als christenen ons hárt voor God?

Als je goed over die vragen nadenkt, wordt het benauwend. Een ieder zal voor zichzelf er genoeg aan hebben, maar er zullen er niet velen, die vrijuit gaan.

Straks is 1962 verleden en nemen wij al onze vrijheden en voorrechten mee het nieuwe jaar in. Zou God ons misschien al die dingen nog laten en zou Hij er nog niet een einde aan maken, omdat Hij op ons staat te wachten? Het is maar een vraag, of misschien ook wel een gebed.

"Here, leer ons alzo onze dagen tellen . . ."

AVOND BEDE

Heer der eeuwen, die ons dag aan dag
roept om te getuigen van Uw licht
tussen mensen, die vertwijfeld staan,
spreek . . . want onze monden waren dicht:

zoveel woorden spilden wij dit jaar
over vragen van zo groot gewicht,
zoveel malen spraken we in Uw naam,
maar onvruchtbaar, op onszelf gericht —

nu wij deze avond tot U gaan
in het boetkleed van verzaakte plicht,
bidden wij: laat onze woorden zijn
voor de wéreld . . . boodschap van Uw licht!

doe ons tot de ongetrooste gaan,
sluit de mond, die tweedracht bij ons sticht,
maak ons tot een baken in de nacht,
langs de levenszee hoog opgericht,

en als hier ons dienen is gedaan,
Koning, en wij ingaan tot Uw licht,
laat ons dan verrukt en sprakeloos staan
voor U, aangezicht tot aangezicht.

Oudejaarsavond 1962 — *Tini Van Ameyde*

Waar wereldmachten elkaar ontmoeten

Buitenlands Overzicht
door
Prof. Mr. L. W. G. Scholten

Hoe meer men de gang van de wereldgeschiedenis observeert, hoe meer men tot de ontdekking komt, dat de geschiedenis de weg moet wijzen voor het begrijpen der dingen. Niet in deze zin, dat men alleen terug moet zien, integendeel. Wij staan in onze tijd en hebben met de actuele verschijnselen te doen. Maar achter het heden staat altijd het verleden en daarin hebben zich allerlei strevingen afgetekend, die ook vandaag nog gelden. Zo kon men tien jaar geleden al voorspellen, dat er een conflict zou uitbreken tussen Peking en Moskou en wel in betrekking tot India. Zo kan men nu reeds verwachten, dat eerstdaags Japan weer terug zal vallen in zijn oude politiek van te heersen op het vasteland van Azië. Zo wist men met grote zekerheid, dat de geweldige petroleumbronnen in Noord West Borneo niet onbestreden ter beschikking zouden blijven van de Engels-Nederlandse Shell. Rusland en het Rode China zouden er belangstelling voor hebben en de Verenigde Staten zouden dit gebied, dat in de onmiddellijke omgeving van de Philippijnen ligt, niet uit het oog verliezen. En de Republiek Indonesia zou nimmer kunnen begrijpen, dat de revolutie van Soekarno bij de kunstmatige grenzen tussen het Britse en eenmaal Nederlandse gebied zou ophouden.

En zover is het nu. In Broenei is een opstand uitgebroken. Oppervlakkige lezers lezen hier over heen, omdat men ternauwernood weet, waar dit gebied ligt. Maar wie iets verder ziet, begrijpt terstond, dat het hier gaat om het bezit van Zuid Oost Azië, waar de grote rijkdommen van de wereld liggen, tin, rubber en petroleum. Wij zullen dit nader bezien.

Borneo is een van de allergrootste eilanden der wereld. Eerst in de laatste eeuw is het woeste gepacificeerd. Het gebied was echter zo groot, dat Nederland onmogelijk alles onder zijn beheer zou krijgen. En zo lag het voor de hand, dat Engeland, naar velen menen in strijd met gesloten verdragen, toeliet, dat Britse kooplieden overeenkomsten sloten met de inheemse vorsten op het westelijk gebied, dat naar Malakka was gekeerd, in het bijzonder met de sultan van Broenei. Deze had zeggenschap over een geweldig rijk. Maar de Engelse kooplieden pasten de methoden toe, door hen vroeger in India gebruikt, pachtten een groot gebied, waarna enkele jaren laten een Engelse gezaghebber zich in deze streken vestigde, ter bescherming van Britse levens. Van Broenei werden grote stukken afgesplitst en tenslotte, in 1888 bewilligde de sultan in een vergaand toezicht van de regering te Londen op zijn bestuur. Zo werd het sultanaat Broenei een Brits protectoraat, dat stond onder een resident, die zelf weer stond onder de hoge commissaris van Serawak. Het betrof hier een gebied, dat nog geen vijfde gedeelte van Nederland besloeg en slechts zestigduizend zielen telde. Maar door zijn petroleumrijkdom was het zo belangrijk, dat de Japanners in 1941, toen de oorlog slechts enkele weken oud was, reeds een grote aanval op Broenei deden, die slaagde. En toen de Amerikanen en Engelsen zich in de zomer van 1945 opmaakten, om Malakka af te sluiten, veroverden zij in begin Juni 1945 Broenei, om de Japanners te beletten hier hun pertoleumvoorraden aan te vullen. Daarmede werd tevens een ring om Malakka gesloten.

Hoe is de toestand van het zo onbekende gebied thans? In naam heerst er een sultan, die in de Engelse adelstand is verheven. Hij presideert zelf een Raad van State en hij heeft naast zich adviseurs uit de districten, waarin het gebied is verdeeld.

Hij beschikt over inkomsten uit het gebied tot een bedrag van honderdvijftig millioen gulden, waarvan drie kwart uit de petroleum afkomstig is. Geen wonder, als men weet, dat de olievelden in Seria, dat thans hevig in opstand is, tot de rijkste van het Britse gemenebest behoren.

De bevolking zelf is nog weinig ontwikkeld. Geen tienduizend leerlingen bezoeken de ongeveer zestig scholen, waarvan slechts een paar op westerse leest zijn geschoeid. Het aantal Christenen is er naar verhouding nog zeer gering, nog geen tien procent. Er bevinden zich enkele tientallen Nederlandse gezinnen, die door de opstand in groot gevaar verkeren.

Welke betekenis heeft de opstand nu? De schaarse berichten spreken van opstandelingen. De Britse regering zag de toestand onmiddellijk zeer ernstig in en zond per vliegtuig belangrijke versterkingengen, o.a. afdelingen van de gevreesde Ghurka's, die tot de beste soldaten van Azië behoren. Waarom zijn de anders zo slome Engelsen nu eensklaps zo ijverig?

Engeland rekende reeds lang met een opstand. De bevolking weet natuurlijk heel goed, wat er met het Nederlandse deel van Borneo is gebeurd. Handelsverkeer met Indonesië heeft natuurlijk een aantrekkelijk beeld opgehangen van de nieuwe toestand. En nu is Engeland altijd toegeeflijk, wanneer het een opstand bij de buren betreft, maar het heeft met Broenei en omgeving eigen plannen. Het heeft aan Malakka een eigen bestuur gegeven. Het laat de geweldige lucht- en marinebases van Singapore aan de nieuwe staat Malakka deel nemen. En het bedoelt ook alle stukken van Noord-Borneo in deze Brits-Maleise federatie op te nemen. Dat kan ethnisch heel goed en zou economisch aan de bedoelde streken groot voordeel opleveren. Bovendien zou Indonesië dan bij een daad van agressie met rasgenoten te doen krijgen. Zoals men weet botert het namelijk niet zo erg tussen de inwoners van Malakka en Indonesië. In Malakka heeft men zelfs idealen van aansluiting van Sumatra bij de Maleise federatie, wat helemaal niet onmogelijk zou zijn, gelet op de economische betrekkingen. Daarom moet die "opstand" zo snel mogelijk onderdrukt, want men weet nooit, wat er uit voortkamt.

Maar de leiders van de opstand zitten in de Philippijnen, die sterk onder Amerikaanse invloed staan. Sinds Washington Biak als steunpunt van zijn luchtvloot moet missen, nu het onder Russische invloed staande Indonesië weldra zijn bestuur over Nieuw Guinea mag uitoefenen, trekt men zich terug op een binnenring. Bovendien kan men zich afvragen, of het Amerikaanse en het Brits-Nederlandse petroleumkapitaal hier niet tegengestelde belangen hebben.

Rusland interesseert zich ook sterk voor dit gebied, omdat hier op eigen terrein van de Engelsen de aanvalswapenen kunnen worden gestationneerd tegen het bevriende Indonesië. En dan kijken de Chinezen belangstellend toe, omdat hier reeds belangrijke Chinese nederzettingen bestaan, die bij een eventuele uitbreiding van de Chinese invloed naar het Zuiden goede diensten kunnen bewijzen. Misschien zal Japan zich ook wel herinneren, hoe het in de tweede wereldoorlog geholpen is door de petroleum uit Broenei.

Al die openlijke en verborgen verlangens moeten zo spoedig mogelijk worden uitgeschakeld. Daarbij spelen de belangen van de autochthone bevolking geen rol. Reeds ziet de sultan toe, wat hem het voordeligst zal zijn, blijven onder het rustbrengende bewind van Engeland, dat ook zijn welvaart zo krachtig bevordert. Of toegeven aan de roep van "Merdeka", vrijheid, dat thans in dit Britse gebied weerklinkt.

Zo bezien is de opstand in Broenei haast van even groot belang als het gebeuren op de grens tussen India en China. Daar gaat het om woeste gebieden, die honderden mijlen ver van de beschaafde wereld verwijderd liggen, streken met weinig rijkdommen.

In Broenei gaat het om een terrein, dat niet slechts met twee wereldmachten te maken heeft, maar dat zo ligt, dat zes wereldmachten de ogen er op gericht houden, een terrein, dat onmiddellijk gelegen is bij de lijnen, die de grootste rijken ter wereld verbinden.

Nieuwjaar

Vroeger op school
als je een nieuw schrift kreeg
was je daar erg voorzichtig mee
je deed goed je best
en schreef zo mooi als je kon
het puntje van je tong
kwam naar buiten glippen
van de inspanning
en je hoopte dat de juffrouw
met haar rode potlood
alleen krullen zou zetten
in je nieuwe schrift
en geen strepen
of kruisjes.

Op Nieuwjaarsdag
krijg je weer een nieuw schrift
ben je daar ook voorzichtig mee?
misschien ben je bang
om er in te gaan schrijven
wend je dan maar tot God
vraag om Zijn genade
dat breekt de spanning
en bid dan ook of de Here
met Zijn rode potlood
èen dikke streep wil geven
door al je fouten—
van vergeving
door het Kruis!

A.L.

25% KORTING

krijgen Uw ouders en familieleden op onze groepsreis met de "Rijndam", die 26 April uit Rotterdam vertrekt en 8 September teruggaat. Retourprijs vanaf

$ 325.50

of minder dan f 1100.—.

Persoonlijk bezoek van de passagiers in Holland en ervaren reisleidster zowel op de boot als op de trein.

Volledige inlichtingen zonder enige verplichting, ook voor groepsreizen op andere datums.

Koops Travel Service

HET GROOTSTE NEDERLANDSE REISBUREAU IN CANADA

543 Brant Street — Burlington, Ont.

Telefoon: Burlington NE 4-1813, Toronto WA 2-6413.

Open 's avonds tot 9 uur, Zaterdag tot 6 uur.

De Ruyter's Muisjes

KINDEREN ZIJN ER DOL OP

P.O. Box 826, HAMILTON, Ont.

P. de Ruyter & Zn. N.V., Baarn
Imported by: VAN's Imp. Ltd.,
Hofleverancier Ao. 1860.

Van Spengen lacht, om elke vracht!

Verhuizingen door geheel British Columbia. Wij verpakken en verzenden over zee en land.

Packing, Crating, Shipping

A. VAN SPENGEN
Custom Broker

5743 St. Margaret St.
Vancouver 16, B.C. HE 1-7834

Horlogemaker

J. SNIEDER

STATION ST., SMITHVILLE

Voor de verkoop van horloges, banden, klokken, wekkers, Hollandse zilveren ringen enz. komen wij gaarne bij U aan huis.

Bel collect WAlker 6-7372

NAAR NEDERLAND!!

Wij verzorgen Uw passage voor BOOT of VLIEGTUIG. Ook voor Uw familie overkomend uit Nederland. Indien gewenst wordt nu ook Uw bootreis gefinancierd met "PAY LATER PLAN". Alle inlichtingen:

VAN HERWERDEN TRAVEL SERVICE

741 King Street E. OSHAWA, ONT. Telefoon RA 3-4471

Mannenpraat

OPEN BRIEF AAN DE RUBRIEK "MANNENPRAAT"

De redactie heeft dus een nieuwe rubriek geopend die "Mannenpraat" heet. Het is zeker broeder Schinkel wel toevertrouwd om goede en opbouwende praat te doen. Maar toch? Ik zou broeder Schinkel willen vragen en ook die broeder uit Regina en zoveel anderen, helpt het wel als U die rubriek volschrijft met goed en wijze woorden en als U klaagt over te weinig interesse in mannenverenigingen. Weet U wel wie dit lezen? Niet eens alle leden van de mannenverenigingen! En ook velen van de andere broeders uit Uw gemeente niet. En dat niet omdat ze die rubriek overslaan doch omdat zij geen abonnee zijn op C.C. In de Wachter van 19 Juni 1962 kan U lezen onder het opschrift "De hand aan de ploeg" dat iemand zich criticus noemt en die in Curries woont met nog een ander persoon in twee plaatsen waar bloeiende gemeenten zijn, een nauwkeurig onderzoek ingesteld heeft naar de gezinnen die geabonneerd waren op De Wachter, The Banner en Calv. Contact. De uitslag van een dezer gemeenten is als volgt: 20% geabonneerd op De Wachter, bijna 20% op The Banner en 45% op C.C. Er zijn personen, die alle drie genoemde bladen lezen, doch 35% was op geen dezer bladen geabonneerd. Nu staat niet vermeld hoeveel abonnees deze criticus geworven heeft bij zijn rondgang door de gemeente doch het waren er zeer vele en persoonlijk heeft hij mij gezegd, het was helemaal niet moeilijk om de mensen als abonnee te krijgen, het is alleen maar dat je hen op de noodzaak van de Chr. Pers wijst. Wat deze broeder in alle stilte en eenvoud gedaan heeft, broeder Schinkel, was "Mannenwerk". En als U gaarne wil dat hetgeen U in de rubriek schrijft ook gelezen wordt zal U naast Uw Mannenpraat ook Mannenwerk moeten verrichten. Want U ziet het, in een zeer bloeiende gemeente leest nog niet de helft C.C. en zelfs een derde helemaal geen kerkelijk of Chr. blad. Vele van onze gemeente zijn druk met het Evangelie te brengen aan buitenkerkelijken en er worden comm. gevormd en zeer zeker wordt er goed werk gedaan doch zou dit de eerste en voornaamste comm. niet kunnen wezen om de eigen gemeente in zijn geheel in contact te brengen met de Chr. Pers zoals wij die hier hebben? Er staat veel meer op het spel dan het voortbestaan van een nuttig blad het gaat om de hoogste waarden die het leven ons geeft. Het geschreven woord dat wij thuis rustig lezen kunnen, kan van even groot belang zijn als de Kerk en de Chr. School. Daarom broeder Schinkel en allen die dit lezen "De hand aan de ploeg"! Is het onmogelijk dat U zelf de gemeente rond gaat, gaat U dan overleggen op Uw M.V. hoe dit werk het beste en het vlugst gedaan kan worden, bezoek de Vr. Ver. en de Young People. Mogelijk brengt U bezwaren in en zegt onze jeugd kan dat Hollands nauwelijks meer lezen en dat is zo. Doch C.C. heeft steeds een gedeelte Engels gedrukt en heeft nu zelfs een groot bijvoegsel geheel in 't Engels voor onze jeugd. Dat is maar één blad zult U zeggen en dat is waar, doch of dit spoedig meerdere bladen zullen zijn hangt niet af van de Redactie van C.C. Die wil daar wel voor zorgen, maar dat is in handen van onszelf en onze jeugd. Als in de bloeiendste gemeente de grootste helft geen abonnee is dan hapert er wel ergens wat en heel wat ook. Het is niet bij geval dat wij ouderen opgegroeid zijn in een land waar wij de waarden van de Chr. Pers hebben leren kennen. De jongeren onder ons weten daar niets van en kunnen het niet weten. Vertel het Uw kinderen en laat die hun kinderen vertellen was de opdracht aan het oude verbondsvolk toen zij van Egypte naar het beloofde land trokken. Het is ook voor ons een culturele plicht om de zegeningen die wij zelf ontvangen hebben in ons leven mee te geven aan onze kinderen. Was één van die grote zegeningen niet de Chr. Pers? Wat C.C. betreft, een evangelisatie commissie blijft niet staan bij de deuren van eigen kerk maar draagt zijn boodschap uit in de gehele omgeving. Daarom zullen ook en vooral onze medebroeders en zusters van andere kerken bezocht moeten worden, want C.C. is niet een speciaal kerkelijk blad, doch een Chr. Nationaal blad. Alle immigranten van Calv. oorsprong weten hoe groot de zegen is van de Chr. Pers voor het gezinsleven. Daarom weten ze ook dat zij maar niet zonder meer de Chr. bladen van zich afschuiven mogen en de neutrale bladen in huis halen, want neutraal is er niet. "Wie niet voor Mij is die is tegen Mij" waren de woorden van onze Heiland tijdens Zijn rondwandeling op aarde en zo het toen was is het nu nog. De pers is een machtig wapen in de tijd waarin wij leven. De Anti-Chr. machten in de wereld van heden weten daar maar al te goed gebruik van te maken, daarom is het niet mogelijk dat een Christen achteloos dit terrein van zijn geestelijk leven verwaarlozen kan als hij belijdt dat Christus de Koning der kerk is.

C. Verburg

NASCHRIFT.

Het is prettig als er mensen zijn die reageren op de nieuwe rubriek Mannenpraat in C.C. Wel vind ik het woord "Open brief" een beetje een dik woord. Er zit zo iets in van een opgeheven vinger. Nu mag natuurlijk de vinger gerust gelegd worden op een zwakke plek. Wel moeten de lezers van Mannenpraat (en dat wil ik ook zeggen tegen Mr. Verburg) bedenken dat deze rubriek nog maar pas enkele schuchtere stapjes heeft gezet op het publieke erf. We zijn ons nog aan het oriënteren en aan het kennismaken met de lezers van C.C.

En inderdaad, het is heel jammer dat er nog zoveel mensen zijn die zo weining waardering hebben voor de Christelijke Pers, zodat er zelfs zijn die geen *enkel* blad lezen, ook geen kerkblad voor principiele en geestelijke opbouw.

Ook zijn wij het er helemaal mee eens, dat het niet genoeg is als we alleen maar praten en niet aan werken toe komen. Maar daden kunnen we nu eenmaal niet doen in een blad, die moeten gedaan in de gemeenschap waarin we leven.

Natuurlijk zijn we er glad voor dat ieder in eigen kring er hard aan gaat werken om het lezerstal van C.C. zoveel mogelijk uit te breiden, ik geloof zelfs dat wij allen hier een taak en een roeping hebben.

Doch in eerste instantie is deze rubriek daarvoor niet opgezet. In het eerste artikel onder deze naam heb ik duidelijk gezegd, dat we iets voor elkaar als mannen willen doen, maar dat we nog niet wisten wat er uit zou groeien.

Daarom is het toch zeer wel mogelijk, dat deze rubriek ook een stimulerende invloed kan hebben om nieuwe lezers te maken.

Praten kan toch zeker nog wel gevolgen hebben in de vorm van daden. Heb je wel eens meegedaan aan praten voor kerkbouwplannen? Wat kan er dan gepraat worden, soms op ruzie af, en dan in 't laatst komt er nog een mooie kerk voor de dag. En als de kerk klaar is zingt de hele gemeente "Ai, ziet hoe goed, hoe lieflijk is 't dat zonen van 't zelfde huis als broeders samenwonen".

Misschien is de naam "Mannenpraat" voor deze rubriek niet goed gekozen, in ieder geval is het niet de bedoeling een beetje te praten en aardige stukjes te schrijven en niet te werken.

Laat allen, die C.C. waarderen en die het belang van de mannenvereniging willen zoeken hier hard aan meewerken.

Een blad wordt belangrijk als het voor ieder iets geeft. We hebben nu een bijblad voor de jeugd, een speciale rubriek voor de vrouwen en C.C. zou niet meer compleet zijn als wij als mannen daarin achter waren gebleven. Een ieder is welkom, die een suggestie heeft om deze rubriek te verbeteren en om het praten dienstbaar te maken tot het tot stand komen van daden.

Wat zo jammer is in dit werk? Dat wij als mannen helemaal niet georganiseerd zijn. Hier en daar is een enkele kringvergadering en verder liggen de Mannenverenigingen verspreid als losse korenhalmen op het veld. Op deze manier kunnen we nooit tot kloeke daden komen in dit wijde land.

Wij kunnen niet maar allerlei vergaderingen uitschrijven. De afstanden zijn te groot en we zijn voor het merendeel mensen die elke dag moeten werken voor ons dagelijks brood, maar hadden we maar een bestuursverband, dat zou een stap in de goede richting zijn.

En als ik nu heel eerlijk ben, dan wil ik als verzorger van deze rubriek openhartig zeggen, dat ik eigenlijk onbekwaam ben om dit werk naar behoren te doen, te oud en niet geschoold. Wie zet nu zijn krachtige en jonge schouders eens onder dit werk? Mogelijk is er wel ergens een dominee of in ieder geval iemand die voldoende scholing heeft om te schrijven en te organiseren.

Ik denk Mr. Verburg, dat wij het zeer wel met elkaar eens zijn over deze zaak, dat het Koninkrijk Gods werkers vraagt en niet alleen praters.

Maar toch aan de andere kant bezien, wij hebben ook een tong gekregen om te praten en een hand om te schrijven om daarmee datzelfde Koninkrijk te dienen.

T. Schinkel,
R.R. 1, Amherstburg, Ont,.

Gaat U verhuizen?
dan naar:

VAN'S MOVING & CARTAGE
(eigenaar J. Vander Wal)

Speciaal ingericht voor het vervoer van Emigratiekisten. Verder: Van Stake, Dump en Platformtrucks. 1562 Muir Rd., PORT CREDIT, Ont. Tel.: Office EM 6-4090.
After 5 CR 8-3253

Aan het einde van een voor de mensheid veelszins bewogen jaar willen wij uiting geven aan onze dankbaarheid voor hetgeen wij ontvingen en beleefden.

Onze oprechte wensen voor zegen en voorspoed vergezellen U allen bij de intrede van de nieuwe jaarkring.

W. & H. VOORTMAN LTD.
Burlington, Ont.

World Wide Travel Service

300 WILSON AVE. (Bathurst/Highway 401)
DOWNSVIEW, TORONTO, ONT.

Het enige door alle lucht- en scheepvaartmaatschappijen erkende Nederlandse reisbureau in Toronto.

Wij komen bij U thuis Uw reis bespreken. — *Laat Uw reisproblemen onze zorgen zijn.*

ADRIAAN LIMBERTIE
's avonds HI 4-8280

ME 5-5661

BOOK BULLETIN No. 16 — NOG MEER HOLL. CHR. ROMANS IN POCKETS

Dit bulletin is een vervolg van no. 6. Deze herdrukken van de beste Nederlandse Chr. romans in pocketvorm kosten slechts .75 per stuk en als U drie of meer bestelt betalen wij bovendien de port. No. 1: G. J. Peelen "'t Begon onder melkenstijd", *no. 2: J. W. Ooms* "Daggelders", *no. 3: J. H. Hunter* "De geheime opdracht", *no. 4: W. Laatsman* "Sloeberke Slob", *no. 5: W. Schippers* "Het uilennest", *no. 6: L. Kombrink* "Als de zee roept", *no. 7: Hugo Kingmans* "De slaande hand", *no. 8: Toussaint Bokma* "De nieuwe winkel", *no. 9: Lindsay Carpenter* "William Booth", *no. 10: Charles Pean* "Het duivelseiland", *no.11: P. Terlouw* "Polikliniek van de hemel", *no. 20: L. Erkelens* "De Eerkroon", *no. 21: Nel Verschoor-van der Vlis* "Het meisje van de lekkade". *Uw boekverkoper wenst U allen, ook mede namens zijn vrouw een gezegend A.D. 1963,*

PHONE 637-2151 — *Gerry Denbok*

Burlington Book & Bible House
Mail-Order Dept. Box 381 — Burlington, Ontario

CALVINIST-CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone 547-1488 and 547-1489

Editorial Committee: Revs. J. Geuzebroek (president), F. Guillaume, Dr. R. Kooistra, J. Van Harmelen, A. H. Venema (secretary).
Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ont.
Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $ 4.00 per year.
All communications should be addressed to the office of Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary. Contents may not be reprinted without permission of the publisher. The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.
Please inform us immediately of any change in your address.

Vermoedens en Indrukken

Voor het jaar eindigt moeten wij nog een vrij lange brief beantwoorden ,die wij van Rev. H. Bade ontvingen, naar aanleiding van ons artikel "Hoe dan wel?" in ons nummer van 16 November j.l.

Een enkel woord om de herinnering op te frissen. Het betreft de voorbereidingen voor christelijk hoger onderwijs, naar aanleiding waarvan Rev. Bade in het weekblad "De Wachter" een artikel had geschreven. De schrijver heeft moeilijkheden met de "Educational Creed" van de ARSS, doch dit doet hem niet afzijdig staan van het streven naar Christelijk Hoger Onderwijs. Integendeel. In het "Wachter"-artikel deed hij een poging om te zien welke verdere mogelijkheden er waren, onder meer denkende aan "Calvin-College".

Wij nemen de brief van Rev. Bade in zijn geheel over, doch zullen ons commentaar er tussen voegen om het verband beter te bewaren.

Wie in kranten en bladen schrijft moet het spreekwoord in gedachten houden "Wie kaatst moet de bal verwachten". Nadat ik in "De Wachter" in twee artikelen mijn zienswijze had uiteengezet, verwachte ik de bal. Maar . . . ik verwachtte hem niet buiten het perk.

In het hoofdartikel "Hoe dan wel?" (Calvinist Contact, 16 November 1962) komen zinsneden voor als "menen wij . . ." "kregen de indruk . . .", "wij vermoeden dat . . ." en "zullen waarschijnlijk . . ." Dergelijke uitdrukkingen worden veel gebezigd en terecht. Helaas openbaren ze in dit artikel oppervlakkigheid van oordeel en ongegrondheid van conclusie. De schrijver doet mij geen recht, hij slaat de bal ver buiten het perk; waar hij zijn slagen plaatst ben ik niet te vinden.

Over dat balspel dan: Indien wij de bal buiten het perk hebben geslagen, heeft dit blijkbaar toch niet tot "buiten het spel" geleid. Maar we spelen verder en het blijkt wel, dat wij goed in het onderwerp gedoken zijn. "Oppervlakkigheid van oordeel en ongegrondheid van conclusie" zijn daarbij wel niet zulke vriendelijke uitdrukkingen, maar wij laten die nu verder rusten. Het gaat hier over belangrijke dingen.

Graag ga ik op drie misverstanden in het kort in: Schrijver: "wij kregen de indruk dat Rev. Bade geneigd is een lans te breken voor de uitbreiding van Calvin College". Wat ik in werkelijkheid heb pogen te doen is naast het standpunt van de A.R.S.S. een tweede, bestaande standpunt te omschrijven: n.l. dat van hen die menen dat Calvin College de onderbouw van een universiteit zou kunnen vormen. Wanneer ik dit streven, net als dat van de A.R.S.S. serieus neem, wil dat nog niet zeggen dat ik "van die partij" zou zijn. In het midden van de middelste kolom schreef ik: "Wanneer we bijv. van mening zouden zijn dat Calvin College eerst nog verder moet worden uitgebreid" — het woordje "we" duidt een bepaalde groep aan, zoals men ook zegt: "laten we ons bij het onderwerp houden", of "we kunen hier beter niet roken". In feite bedoelt men dan zekere personen of één persoon, maar ter wille van de saamhorigheid zegt men dan "we". Tezelfdertijd stelde ik aan deze groep ook vragen, evenals aan de A.R.S.S. Ik constateerde dat beide tegenover elkaar staan en dat ik niet kies tussen die beide: ze moeten elkaar naderen en gaan parten op een conferentie. Wat die anderen voorstaan is belangrijk genoeg om gehoord en beoordeeld te worden, naast het geluid van de A.R.S.S. Daarom tot beide partijen gezegd: laat u horen, en licht ons allen voor! Wij willen luisteren, maar ons het oordeel voorbehouden. De "indruk" die de schrijver kreeg is onjuist. Wie goed leest, ziet dat ik mij eerder sceptisch over dit andere streven heb uitgelaten dan verwachtingsvol.

Het tweede misverstand:

De Schrijver heeft gezocht naar mijn standpunt t.a.v. de vraag of een onderwijsinstelling van de kerk hoort uit te gaan. Hij kon mijn standpunt in het onderhavige artikel niet vinden (men kan niet alles op éénmaal zeggen) en hij trekt van leer tegen de mening dat de kerk nu nog zelf onderwijsinstellingen zou moeten aanhouden. Schrijver kan ook niet zien dat ik het christelijk hoger onderwijs zou beschouwen als een monopolie van de kerk. Hij meent echter dat wanneer men zoals hij het noemt een lans breekt voor Calvin College als onderbouw voor een universiteit (over het lansbreken zie boven), dat men dan in feite dus een kerkelijk gebonden universiteit propageert. De noodzakelijkheid van dit verband ontgaat mij. Ik meende dat we met Calvin College al de weg opgegaan zijn van geleidelijke losmaking van de kerk! Hoe kan de Schrijver nu ook maar één ogenblik menen dat ik een hoger onderwijsinstelling zou willen, gebonden aan een bepaalde kerk waar ik meerdere malen duidelijk gemaakt heb dat ik het eens ben met de stelling uit article III van de Educational creed van de A.R.S.S. (Geen overheersing door kerk, staat, industrie of ander samenlevingsverband), ja daraan zelfs nog toegevoegd wilde zien (mijn grote "ketterij") geen overheersing door enige wijsgerige school!

Wij zijn oprecht blij, dat hieruit duidelijk blijkt, dat ook Rev. Bade de kerk en de school ieder een afzonderlijk gebied toebedeeld wil zien. Op ditpunt wordt helaas onder ons nogal verschillend gedacht. Toegegeven, "men kan niet alles op eenmaal zeggen" maar wij vonden het jammer, dat dit in Rev. Bade's "Wachter"-artikel niet genoemd werd. Wij wilden wel, dat wij het optimisme van Rev. Bade konden delen wanneer hij schrijft: "Ik meende, dat wij met Calvin College al de weg opgegaan zijn van geleidelijke losmaking van de kerk!" De feiten spreken een andere taal. Nog op de laatste synode van de Chr. Ref. Church heeft de classis Alberta North een overture ingediend om opnieuw te doen inzien, dat "the church should not own a college". Maar deze synode heeft het blijkbaar voldoende gevonden te verwijzen naar de uitspraken van 1957. En in die uitspraken van 1957 kunnen wij niet anders lezen, dat dat er geen verandering komt in de situatie.

Dit betekent meer dan uit een enkele regel kan blijken. In ieder geval blijkt hieruit, dat Calvin een Church-college blijft. Natuurlijk, wij kunnen dit feit betreuren en er verder het zwijgen over toedoen. Maar intussen wagen wij het te betwijfelen of organisaties als b.v. Dordt College en Trinity College en ook de A.R.S.S., althans in hun huidige opzet, in het leven waren geroepen als de Chr. Ref. Synode van 1957 een ander (beter) standpunt had ingenomen.

Dit is maar geen interne kerkelijke kwestie. Ware dit zo, dan hadden wij geen recht van spreken in ons blad. Het gaat hier om een situatie die blijft voortbestaan, terwijl wij weten, dat zij niet klopt met onze opvattingen over "souvereiniteit in eigen kring". Rev. Bade doet zijn best om wegen te vinden, die ons verder zouden kunnen brengen op de weg naar Christelijk Hoger Onderwijs. Daar zijn wij hem oprecht dankbaar voor. Ons inziens moeten wij dan echter beginnen bij de eerste moeilijkheid, die onze weg kruist en dat is de verhouding van Calvin College tot de Chr. Ref. Church. Misschien vinden velen dat te peperig gezegd. Maar laat men daarbij niet vergeten, dat Calvin College (en juist Calvin College!) een uiteraard dominerende plaats inneemt. De enorme uitbreiding door "Knollcrest" opent de mogelijkheid voor nog meer studenten, wier aantal nu reeds ver over de twee duizend klom.

Rev. Bade besluit zijn brief als volgt:

Het derde misverstand, tevens het ernstigste:

Wat betreft mijn voorstel om een conferentie te laten convoceren door de hoofdredacteurs van "onze bladen". Schrijver: "Onze bladen" zullen waarschijnlijk de kerkbladen "The Banner" en "De Wachter" zijn . . . (!!!) Hoe kan schrijver dat nu denken? Je slooft je uit om tot eenheid te overreden, om samen te praten, om te polen, om vele stemmen in het koor te krijgen, om uitersten elkaar te doen ontmoeten, en dan krijg je zoiets! Toen ik argeloos "onze bladen" neerschreef, stond mij levensgroot o.a. voor de geest de figuur des hoofdredacteurs van Calvinist Contact, broederlijk verenigd met de collega's van De Wachter, de "Reformed Journal", Church and Nation, The Banner, Torch and Trumpet, etc., "zelfs" "Christianity to-day". Dit misverstand met één slag (binnen het perk) uit de wereld te helpen, is mij een grote vreugde. Ik durf nauwelijks te hopen dat schrijver zelf het initiatief tot een dergelijke samenroeping zal nemen. Helaas weet hij niet welke problemen daar besproken zouden moeten worden. ("Wij vermoeden dat de "problemen" zich dan zullen groeperen rond de vraag of en in hoeverre Calvin College betrokken kan worden in de voorbereidingen voor hoger onderwijs.") Eerder zegt u: Waarom praten wij dit punt niet eerst samen uit?" U bedoelt dat van binding aan de kerk. Nu dan hebben we al één punt voor de conferentie. Het spijt mij geducht dat u zo duidelijk blijk geeft niets in een conferentie te zien. Het is mogelijk dat de "college-mannen" er net zo over denken. Beide "partijen" hakken al langer met dat (strijd-)bijltje. Maar laten we die nu toch begraven en de vredespijp gaan roken!

Taber, Alta. *H. Bade*

Dit laatste staat in nauw verband met het voorgaande. Dat wij ergens zouden hebben gezegd of de indruk gegeven zouden hebben tegen een conferentie te zijn in een 'ongegrondheid van conclusie". Wij zien daar wel degelijk heil in. Alleen maar . . . dit moet geen conferentie zijn van tijdschriftredakteuren. Dit is niet het terrein van die mensen, net zo min als van de kerk. De mensen die direct betrokken zijn bij het onderwijs, hetzij door een bestuursfunctie of door hun dagelijks werk, *die* moeten bij elkaar komen. Zij mogen wel weten, dat er op hen wordt gewacht om juiste leiding te geven. Onze mensen zijn ook heus wel bereid te helpen. Met elkaar worden wij tot grote dingen in staat gesteld. Op zichzelf is "Knollcrest" daar wel eenduidelijk bewijs van. Maar wij moeten het principieel zuiver houden en wij moeten de moed hebben om iets, wat (hoe verklaarbaar ook) in het verleden anders gegroeid is, weer recht te zetten. Het is een punt van principe en van rentmeesterschap beide. En van beide zullen wij rekenschap afleggen.

Het is nog dag!

D.F.

Wanneer U thuis bakt, volgt dan Uw geliefde recepten uit het moederland voor gistbroden en specialiteiten. Met behulp van

FLEISCHMANN'S snelrijzende GIST

is het ZO gemakkelijk te doen!

Voor elk blok gist, die U gewoon was te gebruiken, neemt U thans 1 pakje van deze korrelige gist. Los 1 theelepel suiker op in een ½ kopje lauw water en strooi 1 pakje Fleischmann's Snel Rijzende Gist er in. Laat het 10 minuten staan, roer DAN grondig. (Indien Uw recept 2 pakjes gist vereist, los dan 2 theelepels suiker op in een ½ kopje water.) Dit water dient als een gedeelte van de vloeistof, voorgeschreven in Uw recept, te worden gerekend.

Fleischmann's Snel Rijzende Gist blijft weken lang goed zonder afkoeling. Houdt voldoende voorraad in Uw provisiekast bij de hand.

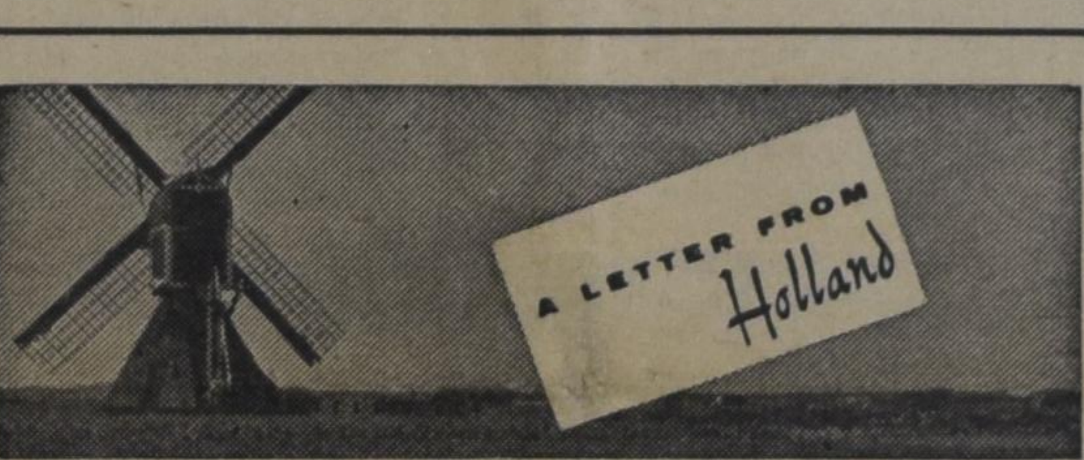

door Tjits Veenstra

Het leven is eindelijk weer normaal geworden. Wanneer je de radio en televisie aan zet, krijg je het programma te zien of te horen dat in de omroepgids staat aangekondigd. Er hangen geen vlaggen meer halfstok. Op het Rond schijnen 's avonds de lichtjes van de enorme Noorse kerstboom, in de straten straalt de kerstverlichting en in de etalages rijden de kerstmannetjes in sleden door rendieren getrokken en prijken zilveren kerstbomen tussen de tassen, het porselein, de herenkleding, de wasmachines of wat er dan maar te koop wordt aangeboden. De kinderen spelen niet meer begrafenisje, maar noemen de kerstmannetjes net als andere jaren sinterklaas en vinden het vreemd dat hij nog niet naar Spanje is vertrokken. En een Amerikaanse firma maakt reclame voor Amerikaanse diepvries-kalkoen. Overigens zonder veel resultaat, wij houden ons hier nog altijd liever bij onze kip, konijn of rollade. Op 20 december gaat heel Zeist weer kerstliederen zingen in de remise van de busmaatschappij, zo'n 7000 mensen, Ds Toornvliet van Bloemendaal komt er spreken en alle kerkelijke richtingen werken samen. De Nieuwe Zeister Courant is een bliksemactietje begonen om f 100 in te zamelen voor een telefoonverbinding met het ziekenhuis, zodat de patienten het daar via de huisradio kunnen horen.

We hebben vreemde tijden achter de rug. Na de feestdag om de actie "Open het dorp", die heel ons land in een feestroes bracht, die nog steeds niet helemaal is uitgewoed, tuimelden we opeens in nationale rouw om het overlijden van prinses Wilhelmina. Het verdriet om haar dood was even gemeend als de vreugde om "Het dorp", dat er vast en zeker gaat komen. En daar tussen door moesten we sinterklaasfeest vieren en schaatsen rijden, twee dingen die beslist niet over mochten gaan, omdat dat tegen de wens en de geest van de overledene in zou gaan.

Ondertussen hebben we gewoon sinterklaas gevierd. De kinderen mochten onder dit alles niet lijden, ze hadden het toch al moeilijk. Prinses Wilhelmina heeft na haar afstand doen van de regering zo teruggetrokken geleefd, dat onze jeugd haar nauwelijks kende. Dat was bij ons destijds anders, voor ons was koningin-moeder Emma een vriendelijke oude dame met grijs haar en een wit kapje op het hoofd en we waren eerlijk bedroefd toen ze stierf. Derhalve zijn de t.v. en radio-programma's op 5 december niet gewijzigd, in het kinderprogramma van de t.v. verscheen de Sint op het scherm en waren de muzikanten zwarte-pieten en 's avonds tussen half acht en acht uur was hij er opnieuw, nu in het vliegtuig dat Canadese emigranten die de feestdagen in ons land gingen doorbrengen, naar Schiphol bracht. Er zijn vele en dure cadeaux gekocht. Maar de werkstudenten-sinterklazen die op 5 december in huurauto's haastig van het ene adres naar het andere reden, hadden het moeilijk. Het was verschrikkelijk mistig, zelfs in de verlichte stadsstraten was er geen zicht. De politie van Amsterdam, Den Haag en Rotterdam verzocht de mensen per radio om hun overgordijnen te openen en zo het verkeer wat bij te lichten en later hoorden we in Drachten de politie in Amsterdam de mensen verzoeken om maar helemaal thuis te blijven, omdat het op straat levensgevaarlijk was. Het vroor ook nog, zodat de wegen spiegelglad waren. Er zijn dan ook heel wat ongelukken gebeurd. Op de rijkweg tussen Rotterdam en Amsterdam lag om de 100 meter een autowrak.

Gelukkig was 't de volgende morgen over en straalde de zon weer uit een blauwe vrieslucht. We hebben de tweede vorstperiode achter de rug. In Friesland zijn al weer wedstrijden gehouden, o.a. in Beetsterzwaag. Maar het ijs was zo zwak, dat het voor de schaatsers golfde, zodat men vreesde dat de laatste rit niet gehouden kon worden. Maar het ging nog net, alleen naast de wedstrijdbaan is iemand door het ijs gezakt.

Zaterdag sloeg het weer om, het bleef goed tot na de begrafenis van prinses Wilhelmina, koningin Wilhelmina is het nu weer volgens een besluit van koningin Juliana. Maar de wind was zuidwest. Bij Muiderberg speelden tientallen kinderen op het ijs van het IJsselmeer vlak voor de kust, toen opeens een grote schots afbrokkelde en afdreef. Een vader wist nog juist zijn kinderen te grijpen en Jo de Raadt, en jonge man van 21 jaar, waadde tien keer door het water om de anderen te redden, de laatste keer reikte het water hem tot de borst. Vijf jongens uit Harderwijk waren naar het vogeleilandje in het Veluwemeer geschaatst en konden niet terug, omstreeks middernacht zijn ze door politie en militairen verlost.

Op de incidenten tijdens de groentijd in Amsterdam zijn strenge straffen gevolgd: vijf leden van de senaat van het corps mogen drie maanden lang geen colleges volgen, 5 leden van de ontgroeningscommissie mogen 2 maanden geen colleges volgen en een tiendejaars-student die een gloeilamp tussen de groenen had geworpen is ook voor 3 maanden de toegang tot de universiteit ontzegd.

Ons land heeft 2500 verpleegsters tekort, Feike Asma gaf tijdens zijn toernee door Canada en de V.S. 34 concerten in 38 dagen, en Feyenoord heeft gisteren met 1-0 gewonnen van de voetbalclub van Boedapest en komt nu uit in de kwartfinales voor de Europa-cup.

Dit is mijn laatste brief in 1962. Mocht hij nog voor 1 januari geplaatst worden, dan wens ik u goede kerstdagen en een gelukkig nieuwjaar: Moge de vreugde om de komst van het Kerstkind stralen over heel 1963.

Zie, ik verkondig u grote blijdschap, die heel het volk ten deel zal vallen.

.... u is heden de Heiland geboren, namelijk Christus, de Heer, in de stad van David.

Met dit Kerstfeest was het negentienhonderd twee en zestig jaar geleden dat de stilte van een Judese nacht werd verbroken door de grootste boodschap van hoop, die de wereld ooit gekend heeft.

Gewijd in de stemmen van de hemelse heerscharen en omgeven door de heerlijkheid des Heren, kondigde zij de verlossing van de mensheid aan in de heilige geboorte van Jezus door de onbegrensde liefde van God.

Gedragen door de devotie der heiligen en herhaald door het bloed der martelaren, heeft dit lied der verlossing geklonken door de jaren heen, en heeft het ons de christelijke echo's van geloof, de heilige weerspiegeling van hoop en het Goddelijke antwoord van liefde gebracht.

Ziende op de dorheid van ons eigen hart, laat ons opnieuw tot Hem gaan en opnieuw de schoonheid van die lang vervlogen nacht beleven, toen de scharen van engelen van de ere Gods in de hoge zongen en van vrede op aarde bij mensen des welbehagens.

Als President van Denison Mines Limited, en mede namens functionarissen, commissarissen en al onze employees, bied ik U en de uwen onze allerbeste wensen aan voor een zeer gelukkig Kerstfeest en voor een vredig en voorspoedig Nieuwjaar.

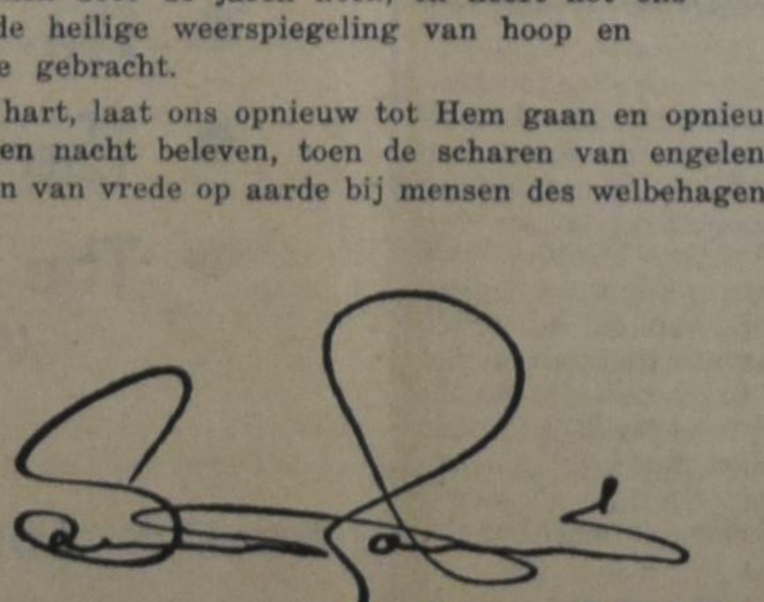

STEPHEN B. ROMAN
President

DENISON MINES LIMITED
TORONTO, CANADA

CHR. SCHEUR-KALENDERS
Maranatha, Filippus, Honigdroppels, Kruimkens van 's Heren tafel. $ 1.25 franco per post. Ook in voorraad:
DAILY MANNA
CHRISTIAN BOOK CENTRE
ANTON LAMMERS
36 Longwood Road N.
Hamilton, Ont. JA 2-1234

DUXBURY
TRAVEL SERVICE
Agent: TCA, KLM, Holland-America Line, Europe-Canada Line
BRAMPTON, ONT.
85 Main St. N. Phone GL 1-4280
Agent Canadian National Railway

Lambert Huizingh
Accredited Public Accountant and Auditor
Commissioner for taking Affidavits
•
Box 315
BRADFORD, ONT.
Telephone: PR 5-2282
•
139 Albert St.
OSHAWA, ONT.
Residence: AURORA, ONT.
PArkview 7-9797

De sfeer van Kerstmis in Nederland

Het is een Nederlandse traditie de Kerstdagen in de familiekring door te brengen en heel wat Nederlanders en oud-Nederlanders hebben een stille wens om deze winterse feestdagen nog eens in hun geboortestad of dorp door te brengen bij familieleden die ze in jaren niet gezien hebben. De sfeer van Kerstmis in Nederland heeft een speciale aantrekkingskracht voor Nederlanders in het buitenland.

Laat de KLM het mogelijk maken

Deze winter biedt de KLM u een aantal mogelijkheden voordelig naar Nederland te vliegen. Zoals u weet heeft de KLM dagelijkse vluchten vanuit Montreal naar Amsterdam en ook vanuit New York.

De tarieven voor een retour-vlucht met de DC-7C zijn bijzonder laag. (Economy Class, Montreal—Amsterdam: $ 478.80) en het 17-daags excursie tarief is nog aanmerkelijk lager (Montreal—Amsterdam $ 366.10). Als een gezin samen reist betaalt alleen het gezinshoofd (man of vrouw) het volle tarief in de Economy Class.

De andere leden van het gezin (ook kinderen tussen 12 en 26 jaar) krijgen een reductie van $162.20. Kinderen tussen 2 en 12 jaar betalen het halve tarief.

Tegen betaling van een iets hoger tarief kunt U met het snelle DC-8 straalvliegtuig vliegen. Dezelfde reducties gelden hier. De KLM heeft een bijzonder gemakkelijke afbetalingsregeling waarbij u slechts 10% als eerste betaling verricht en het overige in termijnen betaalt.

Uw reisbureau en elk KLM kantoor kan u volledig over de tarieven en de KLM-vluchten inlichten.

Onder de SCHEMERLAMP

Beste Lezeressen,

Zo zitten we al weer in de laatste dagen van 1962. Wonderbaarlijk snel gaat de tijd, is het niet? Voor we het weten, behoren we tot de grijsgehaarden en -gebaarden, die nog slechts vage herinneringen hebben aan een kleilandje, ergens langs de mistige kusten van de Noordzee . . . Bent U al aan het oliebollen-bakken? Pas ervoor zó te vercanadezen, dat U de goede dingen van het oude land vergeet. En hierbij behoren ook de oliebollen, mensen, om maar te zwijgen van de appelbeignets . . . daarvoor kunt U me uit bed bellen!

Bij al deze drukte van kinderen-met-vacantie, bezoeken en bakken hebt U hopelijk nog even tijd om de Schemerlamp te lezen. Een jonge lezeres schreef:

"Allereerst wil ik U vertellen, dat ik Uw rubriek erg mooi en leerzaam vind en met interesse lees. Nu eerst een beetje over mezelf: twaalf jaar geleden ben ik met mijn ouders naar Canada gekomen. 'k Ben hier nog naar school geweest en heb als verkoopster gewerkt, maar dat beviel me niet erg, zodat ik als hulp in de huishouding ging. Ik ben slechts bij enkele gezinnen geweest en leerde toen mijn man kennen. We zijn nu al een paar jaar getrouwd en hebben een baby. Mijn man en ik zijn heel gelukkig met elkaar en met ons kindje.

Nu de baby wat ouder wordt en ik het niet zo druk meer heb, prakkizeer ik er vaak over, dat ik wel iets zou willen doen om mensen te helpen. Maar ik weet niet hoe. Weet U, voor ik mijn man leerde kennen, dacht ik altijid, dat ik vrijgezel zou blijven. Ik had het plan om later voor verpleeghulp te leren en dan in een kinderziekenhuis te gaan werken. Met de hoop er toch nog bij om later te trouwen, hoor! Maar weet U ook iets op welke manier ik nu toch iets voor mijn mede-mensen kan zijn? Uit werken gaan en de baby uitbesteden, wil ik niet. Als U iets weet, wilt U er dan over schrijven?

M'n tweede moeilijkheid is iets, dat veel vrouwen misschien hebben. Ik zou zo gaarne een groot gezin willen hebben, maar als ik dan aan de toekomst denk met mogelijke vervolging en oorlog, dan verlang ik er niet meer naar. Dan kan ik alleen maar medelijden hebben met alle kinderen, die er dagelijks geboren woredn. Ik weet ook wel, dat het komt doordat mijn geloof niet groot genoeg is. Ik geloof wel in God, maar het is geen *levend* geloof, want ik schaam me altijd om openlijk voor God uit te komen tegenover onze buren enz. Toen ik werkte, durfde ik nooit te bidden met gevouwen handen en gesloten ogen. Ik bad wel, maar zonder dat iemand het merkte en ik vond me elke dag laf.

Ziet U, we moeten als christenen lichtende lichten zijn voor anderen en ik ben bang, dat ik dat niet ben. Ik ben altijd heilig jaloers op zendelingen en evangelisatiewerkers. Die durven openlijk voor onze Heer te spreken. Wat heerlijk moet hetzijn om zo'n geloof te hebben! Ik ben wel erg verlegen en houd me gauw op een afstand. Zodra ik denk te merken, dat men me liever niet ziet of met me praat, houd ik me terug. Zodoende praat ik ook bijna nooit met onze buren, want ik denk altijd, dat ze me niet mogen omdat wij naar een andere kerk gaan en niet hier naar de United Church. Daardoor houd ik me op een afstand, wat natuurlijk fout is."

Tot zover the brief van Thea. Kort, maar met een inhoud, die niet mis is. Dank voor je schrijven en je complimentje, Thea! Fijn, dat je graag met ons meeleest. Nu hoop ik maar, dat we ook jou kunnen helpen.

Over je eerste vraag: ik ben blij, dat je er niet aan denkt om uit werken te gaan en je kindje bij iemand anders te brengen! Teveel immigrantenvrouwen hebben dit al gedaan en naar mijn inzien: altijd tot schade van hun gezin. Het financiële voordeel, dat ze winnen door uit werken te gaan, wordt verre overtroffen door het verlies, dat hun kinderen lijden aan liefde en aandacht.

Toevallig had ik hierover kortgeleden nog een gesprek met een andere C.C.-lezeres, die kinderen heeft van boven de twaalf en dus wel in een positie is om een baantje buitenshuis te nemen. Kort maar krachtig zei ze: "Moeder hoort thuis te zijn, wanneer de kinderen thuis komen! Zelfs mijn teenagers vinden het verschrikkelijk, als ik er eens een enkele maal noodgedwongen niet ben . . . laat staan, dat ik uit werken zou gaan!" Een uitspraak, die ik van harte onderstreep: Moeder maakt een huis tot thuis. Het is een feit, dat in onze kringen nogal eens geklaagd wordt over losbandigheid bij de tweede generatie, over kinderen waarmee geen land te bezeilen valt. Maar al te dikwijls is dit kwaad terug te voeren juist naar dit punt: moeder was uit werken, toen de kinderen haar nodig haden . . .

Onbegrijpelijk en bedroevend vind ik het, dat er ook onder christen-immigranten nog zovelen zijn, die een paar dollar per week stellen boven het welzijn van de kinderen. Want laat geen enkele moeder zich iets wijs maken: de uren, die zij op deze wijze aan haar kinderen ontneemt, de malen dat zij er niet is om te antwoorden en te helpen, komen nooit meer terug. Al erg genoeg is het, wanneer de moeder uit een gezin weggenomen wordt. Een onherstelbaar verlies, maar dat van Gods hand wordt toegebracht en door niemand voorkomen kan worden. Echter mag slechts in uiterste noodzaak moeder zèlf uit haar gezin stappen, n.l. als haar man niet of niet meer in staat is om zijn plicht tegenover het gezin te vervullen. Zulke gevallen zijn onder ons gelukkig slechts zeldzaam.

Natuurlijk wil ik met het bovenstaande allerminst zeggen, dat een getrouwde vrouw niet zou mogen proberen om het gezinsinkomen aan te vullen of voor zichzelf een spaarpotje te kweken met het oog op een lang-gewenste aankoop, een trip overzee o.i.d. Maar laat ze dit dan zo inrichten, dat haar kinderen er niet door tekort komen. Een opvallend verschijnsel in het leven van vele immigranten is, dat ze hier dingen doen, die ze vroeger in Nederland zeer terecht niet in hun hoofd gehaald zouden hebben. Zo ook met dit uit werken gaan van de moeders, dat ze afzien van Canadezen. Wanneer er dan iets mis gaat thuis, wordt dit gemakshalve geschoven op rekening van "dat Canada" met zijn verderfelijke invloed . . . Nog altijd echter is *het gezin* de eerste en voornaamste plaats om kinderen uit te rusten voor het leven, dat hen wacht! Kerk en school, hoe belangrijk hun rol ook is, komen in dit verband toch pas als nummer twee.

Uit jouw brief, Thea, hebben we vernomen, dat je veel van kinderen houdt, maar verlegen bent in de omgang met volwassenen. Als je graag iets voor anderen wilt wezen, zou je dus het beste iets voor hun kroost kunnen doen. Is er geen plaatsje vrij in je gemeente als zondagschool-teacher of leidster van een club voor kleine meisjes? Het werk met kinderen is een dankbaar werk, waarvan je zelf veel voldoening zult hebben. Zeg nu niet dadelijk verschrikt: o, dat kan ik niet! maar ga eerst eens een poosje assisteren, zodat je er langzaamaan in groeit. Op de meeste plaatsen zit men te springen om toegewijde jeugdleiders en ik vermoed, dat het bij jullie wel net zo zal zijn. Probeer het eens, afgesproken?

Verder lijkt het me voor jou geen slecht idee om lid van een Ladies' Society te worden. Je komt dan meer met anderen in aanraking en leert in bespreking en gesprek om je gemakkelijker te uiten. Vele onzer vrouwenverenigingen maken er een practijk van om de zieken van hun gemeente thuis en in het hospitaal op te zoeken. De dames gaan dan met twee tegelijk op stap en ook hier ligt dus voor jou een gèlegenheid om over je vèr-legenheid heen te komen en iets voor anderen te zijn.

Zit er nu alsjeblieft niet over te tobben, dat je geen "levend geloof" zou hebben! Niet groot genoeg, dat is mogelijk, maar niet lévend? Natuurlijk bezit je een waar en levend geloof, anders zou je me niet de brief geschreven hebben, die je schreef! Ik wil je gebrek aan moed niet wegpraten, hoor, maar ben er zeker van, dat b.v. dit stil-bidden in jouw geval meer voortkwam uit aangeboren schuchterheid dan uit lafheid. Kijk, dit is nu een kwestie van de eerste maal even doorzetten met je tanden op elkaar — wat niet meevalt, als je de enige christen in een groep personeel bent — en in 't vervolg gaat het dan vanzelf.

Jij was toen nog een heel jong meisje, Thea, maar ik heb flinke kerels met grote monden meegemaakt, steunpilaren in hun kerk en verenigingen, die ook niet durfden te bidden op hun werk . . . en dagelijks in de schaduw gesteld werden door hun Rooms Katholieke collega's. (Deze begonnen nooit aan hun lunch zonder een kruisje te slaan en op hun manier een zegen te vragen: van wie we soms niet leren kunnen!) In het vervolg moet je er aan denken, dat bij het praten over geloofszaken niet de *laatste* loodjes het zwaarst wegen, maar de *eerste*. Doe, wanneer je moed je begeeft en je voelt het als je plicht te spreken, maar een stil schietgebedje, zodat je tenminste begint. Al is het eerst hakkelend en schutterig, het zal hoe langer hoe beter gaan, want je zult dan weten niet alleen te praten!

Onze landgenoten hier zijn, wat godsdienst en zo betreft, over het algemeen ruim van gedachten, veel ruimer dan de meeste andere volken. Zij accepteren zelfs de vreemdste eendjes in de bijt, zoals Jehova's Getuigen en Mormonen, met de gedachte: ieder zijn smaak, zolang hij mij maar met rust laat! Een breedte van blik, die tegelijkertijd een enorme belemmering vormt voor evangelisatie, want ze grenst aan volslagen onverschilligheid. Zet daarom ook gerust de veronderstelling uit je hoofd, dat je buren jou niet "mogen" omdat je niet met hen naar de United Church gaat. Al ging je naar een synagoge of moskee, dat zou hen hoogstwaarschijnlijk siberisch laten en geen enkel verschil maken in hun opinie over jou en je man. Doe jij maar je best om vriendschappelijk met hen om te gaan. Wie weet of je dan in de toekomst toch niet iets voor hen kunt betekenen, niet alleen als buurvrouw, maar ook als christin.

Ik moest even glimlachen, toen ik las van je heilige jaloersheid op het geloof van zendelingen en evangelisatiewerkers . . . Je bevindt je in een uitgebreid gezelschap, Thea, want wáárom, denk je, zijn er zo weinig werkers voor zending en evangelisatie? En waarom, denk je, is destijds een beweging als het Leger des Heils opgericht, een beschamend voorbeeld voor zoveel kerkmensen? Ken je het gedichtje, dat Michel van der Plas, ook heilig-jaloers, schreef over de kleine Heilsoldaat, die hij op straat zo dapper zag spreken en zingen?

> "Ik, die de moed nooit had om
> op een kist
> van God te spreken met geheven handen . . ."

Hieronder, naast hem, kunnen duizenden christenen hun naam schrijven! Maar maak je niet ongerust: we behoeven er niet allemaal als zendelingen op uit te trekken of op een kist te preken om lichtende lichten te zijn. Wat wèl van ons gevraagd wordt, staat beschreven in het oude kinderliedje:

> "Jezus zegt, dat Hij hier van ons verwacht,
> dat wij zijn als kaarsjes, brandend in de nacht,
> Hij wenst, dat een ieder tot Zijn ere schijn',
> gij in uw klein hoekje en ik in 't mijn."

Je kunt al veel voor anderen zijn, als je simpelweg leeft als een christen en de moeite neemt om te luisteren naar de mensen, die je zo dagelijks ontmoet. Door hen te troosten, wanneer dat nodig is, en op Gods Woord te wijzen. Jouw klein hoekje is nu duidelijk afgebakend, Thea, en wat de full time werkers in het Koninkrijk van jou vragen, is je oprechte belangstelling en voorbede! Laat je lichtje maar schijnen in bescheidenheid, één kaars heeft voor iemand in het stikdonker hetzelfde effect als een schijnwerper: hoop en een kans om de weg terug te vinden. Remember, het geloof in de Here Jezus Christus is *altijd* heerlijk, in alle levensomstandigheden.

Tenslotte komen we aan de tweede moeilijkheid in je brief, je vrees voor de toekomst en je medelijden met de kinderen, die in onze tijd geboren worden. Ja, ook hierin sta je niet alleen. Ik ben ervan overtuigd, dat massa's vrouwen dezelfde gedachtengang hebben. En wie zal het hen kwalijk nemen? Als we zien wat er zoal gebeurt in de wereld en denken aan wat misschien nog te wachten staat, dan slaat de schrik ons om het hart. Laten we ons als christenen maar niet groter houden dan we zijn, we hebben evenveel angst als ongelovigen. Zelf ben ik ook moeder en begrijp zo goed, hoe je het bedoelt.

Lang heb ik naar je regels gekeken, Thea. Want nu moet ik je iets gaan zeggen, waarvan ik eerlijk beken het zelf ook wel eens kwijt te zijn. Echter is — daarvan ben ik hartgrondig verzekerd — wat nu volgt, het enige antwoord: Het staat niet aan jou of wie dan ook om te beoordelen of deze wereld nog een plaats is, waarin we kinderen mogen brengen. Hoe afschrikwekkend de situatie ook lijkt, nog altijd houdt God de wereld in Zijn hand! Geen vogeltje sterft zonder Zijn wil . . . Zelfs al zouden de groten der aarde in hun waanzin een atoomoorlog over ons brengen, dan nog is Zijn vaderhand machtig om de mensen "door een nacht, hoe zwart en dicht, te voeren naar Zijn eeuwig licht". Om Jezus' wil. En wat nu voor ons geldt, dat geldt ook voor elke generatie, die nog na ons komt. Want is Hij niet dezelfde, heden en morgen?

Ik kan het ook op een andere manier zeggen, die je misschien meer aanspreekt: onze Heer Jezus is in Bethlehem geboren en op Golgotha gestorven voor deze wereld en haar inwoners. De wereld, waarin jij en ik leven! Hij deed vrijwillig afstand van al Zijn schatten en glorie om de wereld te verlossen uit de greep van de dood. Hij vond haar de moeite waard en heeft haar liefgehad met een nooit-volprezen liefde. Zouden wij het dan niet meer de moeite waard vinden om erin te leven en te werken? Hoe donker en slecht en verschrikkelijk het in ónze dagen op aarde ook wordt, het kan niet zo donker zijn als het destijds werd voor Gods Zoon, toen Hij aan de rand van Jeruzalem tussen twee moordenaars hing. Ten behoeve van ons en onze kinderen en van ieder, die in Zijn Naam gelooft en **nog geloven zal.**

Als je vanavond de krant gelezen hebt en je bent weer geschrokken van al die gruwelen en oorlogsdreiging, dan moet je eens opslaan wat David zolang geleden schreef in Psalm 72.

> "For He (the Messiah) will deliver the needy when he calls,
> and the poor, who has no helper,
> He will have pity on the weak and needy
> and will save the souls of the needy;
> from oppression and violence
> He shall redeem their soul
> and precious is their blood in His sight."

Is hier niet de "picture" van onze dagen? Ondanks eeuwenlang streven naar vrijheid, gelijkheid en broederschap is er nog nooit zoveel tyrannie, onrecht en haat in de wereld geweest als nu. De ellendige van onze tijd *heeft geen helper* en zelfs zijn ziel tracht men nog van hem weg te nemen door list of marteling. Zover zijn we nu gekomen, vooruitgang, weet je. Degene, die medelijden heeft, moet op een afstand toezien, onmachtig om de weerloze te helpen. Maar op zijn gebed zal onze sterke Koning zich ontfermen . . . En al komt hij dan misschien rampzalig om voor het oog van de wereld, al moet hij leven temidden van vijandschap en verdrukking, Christus ZAL hem in alles bijstaan en tenslotte brengen in Zijn heerlijkheid. Hij gaf deze belofte en zal die houden, tot op de morgen, dat Hij Zijn voeten weer zet op deze doodmoede aarde. Wel, is dit geen zekerheid genoeg voor ons?

En zo, met Davids prachtig portret-in-woorden van onze Heer en Koning, hebben we wel bij uitstek de woorden gevonden om de laatste Schemerlamp van dit onrustige jaar te beëindigen. Hij wees ons op een Helper, die groter is dan onze nood. Ik hoop, dat we je hiermee voldoende beantwoord hebben, Thea, en ik wens jou en alle C.C.-lezeressen een gezegend 1963! Hartelijke groeten van

JE SASKIA

Voor: Alberta, B.C. en Saskatchewan is de

"Children's Bible"

(3—9 jaar)

Anne De Vries $ 4.95

ALLEEN verkrijgbaar bij

WOUDSTRA'S BOOKHOUSE

9330 Jasper Ave.
EDMONTON, ALTA.

WILLEM G. POOLMAN

advocaat
notaris
meester in de rechten

330 Bay St., Toronto 1, Ont.
(hoek Bay/Adelaide St.)
tel.: EM 3-1334

Alle goede dingen in drieën

- De Nederlanden van 1845.
- The Commercial Life Assurance Co.
- The Halifax Insurance Co.

(Canada's oudste verzekeringsmaatschappij)

Bij deze 3

bent U voor **al Uw verzekeringen** veilig onder dak

Hoofdkantoor: 1303 Yonge St., Toronto. Tel. WA 5-4144

WIJ HEBBEN WEER EEN AANTAL LEUKE BOUWPLATEN IN VOORRAAD ! !
Wilt U er gaarne een GRATIS voor Uw kinderen ontvangen? Zendt dan omgaand Uw naam en adres aan: Commercial Life, 1303 Yonge Street, Toronto.

Prinses Wilhelmina begraven

Een speciale Brief

uit Holland van

Tjits Veenstra

Vanmidag, 8 december 1962 om half twee is prinses Wilhelmina begraven in de grafkelder van de Oranjes in de Nieuwe Kerk te Delft. In heel Nederland was het stil als op zondag: er werd niet gewerkt, de winkels waren gesloten, van de huizen hingen de vlaggen halfstok en de mensen zaten binnen bij de televisie of de radio om de plechtigheid te volgen. Aller harten waren bij het koninklijk gezin; de vijf witte vrouwenfiguren en de man in admiraalsuniform die vlak achter de baar liepen en hun moeder moesten begraven.

Op het plein voor het paleis aan het Lange Voorhout stonden de mensen rijen dik. Ze zwegen eerbiedig toen om kwart over negen 's ochtends de koninklijke familie arriveerde. Ook de Koninklijke Militaire Kapel gaf geen enkel geluid, geen roffel, geen signaal. Alleen de erewacht van het garderegiment Prinses Irene presenteerde het geweer, eerst voor het koninklijk gezin, daarna voor hun gasten: de koningen van Denemarken en Noorwegen in uniform, de prins en prinses van Pruisen, de vorst en vorstin von Wied en de Engelse prinses Alice, gravin van Athlone. De witte rouwkoets, bespannen met acht zwarte paarden die gehuld waren in witte dekkleden, zodat slechts een klein gedeelte van hun gezicht zichtbaar was, reed voor, op de bok zat een koetsier in een beige jas met een zwart-gouden steek. Op het dak van de koets stond een zilveren kroon, de vier hoeken waren versierd met witte pluimen en brandende kaarslantaarns. De lakeien naast de koets droegen helder rode jassen. Om kwart voor tien werd het zo stil op het plein, dat men een speld kon horen vallen. Toen zette de militaire kapel zacht het Wilhelmus in. De deuren van het paleis zwaaiden open. Acht koninklijke houtvesters droegen de blank eiken kist met het stoffelijk overschot van de koningin-moeder naar buiten en plaatsten hem in de koets. Een slippendrager volgde met een wit kussen waarop het grootkruis van de Militaire Willemsorde en legde dat op de kist. Aan de witte lijkkoets hing slechts één krans, die van het Nederlands Verzet uit de jaren 1940-1945, de moderne adel, zoals prinses Wilhelmina de verzetshelden noemt in haar boek "Eenzaam maar niet alleen".

Aan weerszijden van de koets schaarden zich acht kamerheren. De Koningin en Prins Bernhard namen plaats in het eerste volgrijtuig, daarna kwam het rijtuig van de prinsessen en dan nog drie rijtuigen met de koninklijke gasten. Er klonken een paar roffels, toen zette zich de stoet in beweging: voorop enkele leden van de Haagse politie, dan een stoet marechaussees, dan de Koninklijke Militaire Kapel, 100 man van de landmacht, 100 man van de marine, 100 man van de luchtmacht, leden van de rijkspolitie, twee rijknechten en dan pas de witte lijkkoets met bij ieder span paarden een koetsier. Luitenant-generaal H. Schaper en kolonel-vlieger Mr. R. J. E. M. van Zinnicq Bergmann reden te paard aan weerszijden van de koets. Achter de koets volgden de slippendragers, adjudanten van de Koningin en de Prins.

Dan kwam de witte bloemenkoets met de bloemen die de avond te voren nog in het paleis waren gebracht, daarachter liepen de acht dragers, dan pas kwamen de vijf volgrijtuigen, weer rijkspolitie, de Luchtmachtkapel, soldaten, mariniers, jagers, marechaussee, Haagse politie, de hele stoet was twee en een halve kilometer lang. Hij trok langs Voorhout, Kneuterdijk, Plaats, Vijverdam, Buitenhof, Hofweg, Spui, Zieken, Rijswijkseweg, Haagweg en stond dan plotseling op de rijksweg 13, anders de drukste weg van ons land, maar nu verlaten. Onderwijl luidden de klokken, eerst van Den Haag, toen van Delft en werden er iedere minuut saluutschoten gelost op het Malieveld en het vliegveld Ypenburg, tweemaal 150 schoten.

De kapellen mochten geen treurmuziek spelen, dat had prinses Wilhelmina verboden, ze speelden twintig liederen en koraalmuziek, o.a. O. Nederland, let op uw zaak; Wilt heden nu treden; Nooit kan 't geloof teveel verwachten; Beveel gerust uw wegen; Eén Naam is onze hope.

In de Nieuwe Kerk te Delft zaten bijna 3000 Nederlanders uit alle provincies en gemeenten van het land op de begrafenisstoet te wachten. De kerk was versierd met vooral witte bloemen. De tocht naar Delft duurde een kwartier korter dan was verwacht, maar de stoet bleef geduldig wachten tot half één. Toen ging de deur naar het voorportaal open en droegen de acht houtvesters de kist naar de witte katafalk in het middenpad. Voor hen uit liep de ceremoniemeester.

Achter de baar volgde het koninklijk gezin, daarna kwamen de gasten uit de volgrijtuigen. Vanuit het stadhuis voegden de gasten die per auto van Den Haag naar Delft waren gekomen en koning Boudewijn en koningin Fabiola van België die per trein vanuit Brussel naar Delft waren gereisd, zich bij hen. De muziek zweeg, maar in de kerk rees de gemeente overeind en zong de drie coupletten van "Ontwaakt gij die slaapt en sta op uit de doon". De kerkdeuren werden gesloten. De dienst werd geleid door de beide hofpredikers, de Nederlandse ds J. F. Berkel en de Waalse ds G. I. P. A. B. Forget.

Ds Berkel opende de dienst met het votum en las langzaam en duidelijk Johannes 14 : 1 - 7 voor: "Uw hart worde niet ontroerd". Daarna ging hij voor in gebed en las toen Mattheus 28 : 1 - 7. De gemeente antwoordde met gezang 461 uit de nieuwe bundel: "Christus onze Heer verrees". Daarna las ds Forget in het Frans voor Johannes 20 : 11 - 18 en zong de gemeente in het Frans "A Toi la Gloire". Ds Berkel preekte over de tekst: "Ziet Ik ben met u al de dagen tot de voleinding der wereld". Zijn preek was geen rouwpreek maar een blij en dankbaar getuigenis van het geloof van prinses Wilhelmina en een oproep tot alle aanwezigen en alle kijkers in zestien Europese landen, alle radioluisteraars over de hele wereld om evenals de overledene te geloven in die Heiland die heeft beloofd met ons te zijn. Hij besloot met de geloofsbelijdenis van Nicea die staande werd aangehoord. De gemeente zong: "Mijn schild ende betrouwen", en "Oorlof, mijn arme schapen". Ds Forget dankte in het Frans, waarop de gemeente antwoordde: "Weest gegroet Gij eersteling der dagen".

Toen trad luitenant-generaal Schaper naar voren om het witte kussen met het grootkruis van de Militaire Willemsorde van de kist te nemen. De Nederlandse vlag werd van de kist genomen, de dragers namen de kist op en droegen hem naar de kelder, voorafgegaan door de beide hofpredikers, een grootofficier en de commissaris van de koninklijke grafkelder, de burgemeester van Delft. Achter de kist volgde het koninklijk gezin, koningin Juliana zocht de steun van de arm van prins Bernhard, hij fluisterde haar iets in het oor; prinses Margriet hield prinses Marijke bij de hand. Alleen de dragers mochten mee naar binnen, zij kwamen meteen nadat ze de kist hadden geplaatst terug. Toen was nog de koninklijke familie in de kelder, er stond een mandje met witte bloemen om over de kist te strooien. Ze hebben een tijdlang bij de kist gestaan om afscheid te nemen van hun moeder en grootmoeder, terwijl de gemeente op verzoek van de overledene een Noors lied zong, dat Koningin Juliana in haar studententijd in het Nederlands had vertaald: "De zon schijnt in mijn ziel".

De koningin had moeite om zich goed te houden, toen ze terug keerde in de kerk, ook de prins en de prinsessen waren ontroerd. Toen ieder weer had plaats genomen, zong de gemeente nog "Zijn Naam moet eeuwig eer ontvangen", waarop ds Berkel de oud-testamentische zegen uitsprak.

Onze oude koningin was begraven, het koninklijk gezin en hun gasten, de 9000 militairen, de 3000 aanwezigen in de kerk keerden terug naar huis. De winkels gingen weer open, het leven hernam zijn gewone gang.

Koningin Wilhelmina is heengegaan, onze eerste koningin, ze was een moeder voor haar volk en een moeder voor onze verzetshelden uit de tweede wereldoorlog. Met haar is een tijdperk afgesloten. We zullen haar missen en het zal vreemd zijn, wanneer we op 31 augustus niet meer de vlag behoeven uit te steken. Maar het grootste gemis laat ze achter in het witte paleis in Soestdijk. Onze koningin heeft haar ouderlijk huis verloren, onze prinsesjes hun grootmoeder.

Toch was dit geen droevige begrafenis, maar een blijde: koningin Wilhelmina is thuis, aan haar eenzaamheid is een einde gekomen.

BIJ DE FOTO'S

Boven: Acht houtvesters plaatsen de baar in de witte lijkkoets.

Hiernaast: Z.K.H. Prins Bernhard betrok als eerste de dodenwacht in het Paleis Lange Voorhout.

Beneden: Op het Paleis Het Loo en in Huis Ten Bosch lagen registers voor het schriftelijk betuigen van deelneming.

DE ZILVEREN TROMPET

door J. WESLEY INGLES
(Vertaald door J. Vriesinga)

(8)

Randall kleedde zich zorgvuldig aan en kwam Nita "toevallig" tegen, een half uur later. Hier en daar waren mensen nog bezig zich te kleden achter de heftig bewegende groene gordijntjes.

Het was een donkere dag; de lucht was grijs en leek naar regen.

Ze liepen samen naar de eet-wagon, waar ze zicu tegoed deden aan een stevig ontbijt.

Nita was opgewekt en levendig; precies als de avond tevoren, en de tijd vloog voorbij, zodat Randall het bijna jammer vond toen ze, een uur later, Chicago naderden.

Na een tocht per autobus dwars door de stad moesten ze overstappen in een andere trein, een eigenaardig geel geschilderd geval, die hen naar Wharton moest brengen.

De laatste etappe was bijna spannend. Nita kon een gevoel van ongeduld naar het einde van de reis niet verbergen. En Randall was ronduit benieuwd terwijl hij zich trachtte voor te stellen hoe de plaats er uit zou zien waar hij zichzelf ging begraven.

Toen ze eindelijk het stationnetje binnenliepen wees Nita opgewonden naar een groepje gebouwen op een heuveltje. De witte muren staken stoer uit boven de omringende bomen en in het grijze licht van de morgen had het geheel werkelijk iets bekoorlijks. Toen de trein stil stond duikelden uit alle wagons studenten met hun zware bagage. Nita herkende sommigen van hen en wuifde, maar er schenen geen speciale vrienden bij te zijn.

Randall, bepakt en beladen met zijn eigen bagage en Nita's grote koffer bovendien, zocht meteen een taxi op.

"Zou je maar niet gaan lopen?" vroeg ze geamuseerd.

"Nee, dacht je dat ik nu al begin met m'n training?" Hij zette alles op de grond neer en hielp haar in de auto terwijl de taxi-chauffeur de koffers in de auto hees. Toen ze wegreden viel de eerste regendruppel op de voorruit.

"Zou je maar niet gaan lopen?" imiteerde hij haar, naar buiten wijzend.

Ze deed alsof ze het niet hoorde.

"Wat zal Ma Carwell wel zeggen, als ik aan kom met de nieuwe assistent-trainer," vroeg ze, werkelijk enigszins bezorgd.

"En hoe zou ze weten wie ik ben?"

"Nee, dat's waar ook; maar dat maakt het alleen maar erger. Misschien denkt ze dat we verloofd zijn." Ze lachte enigszins gemaakt.

"Vreselijk. Vreselijk gewoon. Zo'n blunder kunnen we toch niet toelaten?"

Hij was zich helemaal niet bewust van het effect van zijn woorden.

"Ik stap wel uit voor we bij het meisjes-gebouw aankomen, o.k.?"

"Nee, toe, laat ze daar maar eens een poosje over broeden. Je kunt ook meekomen naar binnen en dan zal ik je aan haar voorstellen, voor het geval ze je niet ziet door het raam."

"Met alle plezier."

"Geloof ik direct. Helemaal als je haar toestemming vraagt voor die speciale klas-van-één, weet je nog?"

Nee, Randall had er niet weer aan gedacht. En hij vond het geen prettig idee dat zij hem daar misschien vaker aan herinneren zou.

"Moet ik eerst toestemming vragen?"

"Dat weet ik eigenlijk niet. Hangt er van af in welke categorie je thuis hoort. Je bent eigenlijk zo'n halfslachtig wezen, half student, half trainer."

"Kijk," ging ze dan verder, "zie je dat gebouw, nee dat daar op die hoek, daar woont een hele ploeg studenten."

"Kun je zo maar zien," beaamde hij.

"Waar is jouw kamer?" vroeg ze.

"O, ze hebben iets geschreven over een kamer in de gymnastiek-zaal. Hebben ze daar kamers?"

"Tuurlijk niet, ze leggen jou zo wel ergens op de vloer, gekkerd."

"Nou ja, ik vond het nogal eigenaardig. Ik heb nooit eerder gehoord van kamers in de "Gym".

"Ja, ze hebben daar een stuk of wat kamers. De voetbal-captain woont er ook. Hij en z'n slaapje doen samen het concierge-werk. Dat is hoe ze hier de athleten subsidiëren."

"Interessant. Wat voor een vent is hij?"

Maar toen reeds de taxi het universiteits-terrein op en Nita ontdekte in een groepje jongens een paar goede bekenden; ze begon hevig te wuiven. Even later stopten ze voor het meisjes-gebouw waar Nita luidruchtig ontvangen werd door een hele schare lotgenoten.

Randall stond het aan te zien, zich met zijn houding nauwelijks raad wetend.

"Je bent een schat, zeg," riep een van de meisjes, "ik wist wel dat je terug zou komen." En na een ogenblik opgewonden gekakel stelde Nita hen voor aan de vreemde meneer, MacRae. Hij maakte, vriendelijk maar formeel, kennis met hen en haastte zich toen om weg te komen.

Net toen de deur achter hem dichtviel hoorde hij een onderdrukte stem: "Waar heb je die opgepikt, zeg?" en hij dacht: "Ze zijn ook allemaal gelijk."

Met zijn koffer in zijn hand stak hij toen over naar het hoofdgebouw. Hij zocht eerst het registratie-kantoor op, maar moest zijn plaats innemen aan het einde van een lange rij die halfweg de hal reikte. De jongelui hingen ongeduldig tegen de muur op en bestudeerden hun rooster voor het komende jaar. Zo nu en dan barstte er ergens een helder gelach uit als er iemand een mop ten beste gaf. Hij luisterde met een half oor naar een jongen die naar een voorbijgaand meisje wees met een erg alledaags gezicht: "Kijk dat kind eens, ze kijkt zo knap als ze maar kan."

"En ze is de enige niet in haar soort hier," zuchtte een ander.

Het kantoor van de administrateur was er al weinig beter aan toe, toen hij daar heen ging, zodat hij een van de studenten aansprak: "Zeg vriend, zou jij me naar m'n kamer kunnen brengen? Het moet ergens in de Gym zijn, voorzover ik weet."

"Tuurlijk, kom maar mee." Hij greep Randall's koffer al beet en stak het terrein over naar een ander gebouw, half verborgen achter een bomengroep, vlak bij het hoofdgebouw.

"Zelfde kamer als Bruce?" vroeg z'n begeleider.

"Welke Bruce?"

"Bruce Wendell, captain van ons voetbalteam."

"'k Denk het niet, ik heb een kamer alleen, geloof ik."

"O, dan weet ik het al, U bent de nieuwe trainer, is het niet?"

"Dat niet precies. Ik ga Griffith helpen als assistent, als ik kan."

"Reuze! Iedereen heeft het er al over. MacRae, zo heet u, niet? Dat kon wel eens een goed jaar worden voor de school."

Hij leidde Randall door een nogal donkere vestibule. "Niet roken" stond er boven een deur geschilderd. En Randall kreeg een bijna onweerstaanbare trek in een sigaret. Dit zou niet meevallen.

Hij volgde zijn begeleider door een aantal vertrekken naar de kamer die voor hem bestemd was. Hij zag er niet erg aantrekkelijk uit. Hol en leeg als een half afgewerkt huis. De kalk aan het plafond was op verschillende plaatsen gerepareerd; een bed met een stoffige matras, twee stoelen met rechte leuningen, een bureau en een tafel, dat was alles. Hij had nooit meer dan twee nachten in een dergelijk hok doorgebracht. En dit moest zijn tehuis zijn voor een heel jaar. Maar hij schrok op uit zijn donkere gedachten door de stem van zijn begeleider.

"Als U iets nodig hebt, laat het me dan weten. Mijn naam is Martin. Ik ben de hele middag wel zo'n beetje in de hal, denk ik."

Hij meende het goed genoeg natuurlijk, maar de woorden klonken Randall bijna spottend in de oren: "als U iets nodig hebt".

Toen Martin weg was ging hij op de rand van het bed zitten, schoof zijn hoed achterover, haalde zijn ukulele tevoorschijn en begon te zingen, een oud negerliedje dat zijn stemming vertolkte:

Jest lak Ah feel today —"
"Feelin' tomorrow

(Wordt vervolgd.)

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements	$ 3.00
Engagement-announcements	$ 3.00
Marriage and anniversaries	$ 4.00
Notifications of death	$ 4.00

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $ 2.00. Every word more 5¢

For "letters under number" $ 0.50 extra.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

Enigste kennisgeving.

De HERE verblijdde ons met een welgeschapen zoon, die wij noemden

WALTER EDWARD

G. Broos.
A. M. H. Broos—Schuringa.
John.
Freda.
Harold.

Wilowdale, Ont.
December 8, 1962.
99 Centre Avenue.

With gratitude to the Lord we wish to announce the birth of our daughter and sister

LUCINDA GRACE

Rev. and Mrs. Arnold Rumph.
Albert Gerald.
Ann Marie.
Robert Louis.
Edward Philip.

Fruitland, Ontario.
December 13th, 1962.

Engagement:

WILMA DE MOOR
and
HARRO VAN BRUMMELEN

announce their engagement on the 29th of December, 1962.

Clarkson, Ontario.

On December 20th, our dear parents

PIETER HOGENDOORN
and
GRIETJE HOGENDOORN—BAALBERGEN

commemorated the fact that God granted them the blessing of being united in marriage for 45 years.

Their thankful children:

Annan, Ont.:
P. Hogendoorn.
N. Hogendoorn—Karreman.
Brummel, Netherl.:
J. Hogendoorn.
S. Hogendoorn.
Galt, Ont.:
A. Yzerman—Hogendoorn.
J. Yzerman.
Rotterdam, Netherl.:
F. Hogendoorn.
C. Hogendoorn—Blonk.
Leith, Ont.:
J. Hibma—Hogendoorn.
D. Hibma.
Trinidad, West Indies:
A. Hogendoorn.
L. Hogendoorn—Vermeer.
Elmira, Ont.:
D. Vanderburg—Hogendoorn.
C. Vanderburg.
Owen Sound, Ont.:
R. Smit—Hogendoorn.
W. Smit.
Walters Falls, Ont.:
J. Brak—Hogendoorn.
B. Brak.
Norwood, Ont.:
F. Hogendoorn.
A. Hogendoorn—DeBoer.
Owen Sound, Ont.:
N. VanderEnde—Hogendoorn.
W. VanderEnde.
Toronto, Ont.:
A. Hogendoorn.
G. Hogendoorn—VanRaai.
Sarnia, Ont.:
M. Buys—Hogendoorn.
W. Buys.
And 73 grandchildren.

Owen Sound, Ont.,
527 - 3rd Ave. East.

---

1 Januari 1963 is voor ons een blijde dag. Wij hopen dan te gedenken dat onze geliefde ouders

ANNE DE BOER
en
ZWAANTINE ELIZABETH DE BOER—KOK

25 jaar getrouwd zijn.

Dat de Here hen nog vele jaren voor elkaar en voor ons mag sparen, is de wens van hun dankbare kinderen.

Jan, Nell
en Anthony.
Betsy.
Bruce.
Gerry.
Theo.
Margaret.

Gelegenheid voor feliciteren Dinsdagmiddag, 1 Januari 1963 van 3.00 tot 5.00 uur te 25 Greenbrook Drive, Toronto 15, Ont.

Zo de Here wil en zij leven hopen wij met onze geliefde ouders

ALBERT RUMPH
en
LUTINA RUMPH—KWANT

op 31 Dec. hun 35-jarige echtvereniging te herdenken.

Psalm 121 : 4 (ber.).

Hun dankbare kinderen:

Morefield, R.R. 2, Ont.:
Mr. and Mrs. Henry Rumph.
Fruitland, Ont.:
Rev. and Mrs. Arend Rumph.
Drayton, Ont.:
Mr. and Mrs. Hilbert Rumph.
Rexdale, Ont.:
Mr. and Mrs. Jacob Rumph.
Morefield, R.R. 2, Ont.:
Mr. and Mrs. John Steenbergen.
Elmira, Ont.:
Mr. and Mrs. Ralph van Dyk.
Morefield, Ont.:
Albert and Ann.
En kleinkinderen.

Morefield, Dec. 1962.

Zo de Here wil hopen wij op 30 Dec. a.s. met onze ouders

J. VISSCHER
G. VISSCHER—VANDERSTOUWE

hun 30-jarig huwelijksjubileum te vieren.

Ps. 125 : 2.

Hun dankbare kinderen:

Wingham, Ont.:
B. Malda.
J. Malda—Visscher.
Brantford, Ont.:
J. Huisman.
S. Huisman—Visscher.
Grand Rapids, Michigan:
H. De Bruyn.
F. De Bruyn—Visscher.
Burlington, Ont.
W. Te Brake.
A. Te Brake—Visscher.
Ancaster, Ont.:
R. Koolhaas.
T. Koolhaas—Visscher.
en kleinkinderen.

103 McElroy Rd. E.,
Hamilton, Ont.

De Here heeft plotseling van ons weggenomen onze geliefde man, vader, behuwden grootvader

BOUWE WIEBE KLINKER,

op de leeftijd van 52 jaar.

Dat hij juicht voor Gods troon is onze rijke troost.
Openbaring 14 : 13

Strathroy, Ont.:
Mrs. B. W. Klinker—Bos.
Harry.
Forest, Ont.:
Rennie Feddema—Klinker.
John Feddema.
Strathroy, Ont.:
Don.
Effie.
Jackie.
En kleinkinderen.

Strathroy, Ont.
Elloir Street.
15 December 1962.

Op 15 December j.l. nam God plotseling in Zijn Heerlijkheid op, onze oud-voorzitter en medelid, broeder

BOUWE W. KLINKER,

op de leeftijd van 52 jaar.

Trooste God de diep bedroefde familie met dit zware verlies.

Namens de C.R.C. Men's Society van Strathroy:
W. Feddema, Pres.
R. Tamming, Sec.

De Kerkeraad van de C.R.C. of Strathroy deelt met diepe droefheid mede het overlijden van haar actieve scriba

Mr. BOUWE W. KLINKER,

op de leeftijd van 52 jaar.

Trooste God de diep bedroefde familie.

Psalm 139 : 1

Namens de Kerkeraad:
Mr. P. De Ruyter, Pres.
Mr. P. Breedveld, Stated Supply.

De Here nam tot Zich ons 4 maanden oude kleinkind

PATRICIA GRACE,

geliefd dochtertje van Ralph en Maaike Hogeterp.

4 December 1962.

Familie Hogeterp.

R.R. # 1, Hampton, Ont.

Op 8 Dec. 1962 nam de Heere tot Zich onze geliefde Man, Vader en Grootvader

DURK ELZINGA,

in de ouderdom van 66 jaar.

Ps. 23.

Buitenpost, Fr.:
L. Elzinga—Boonstra.
Sneek, Fr.:
B. De Boer.
S. De Boer—Elzinga.
Fruitland, Ont.:
J. De Boer.
A. De Boer—Elzinga.
Sneek, Fr.:
D. K. Elzinga.
H. Elzinga—Hamstra.
Fruitland, Ont.:
S. A. Elzinga.
En kleinkinderen.

P.O. Fruitland, Ont.

After a lingering illness and enduring patient suffering, our dearly beloved husband and loving father

TEUNIS WALLENBURG

passed away in his 49th year, in perfect peace.

"Rock of ages, cleft for me,
Let me hide myself
in Thee . . ."

H. A. Wallenburg,
nee Deenik.
Keith.
Margo.
Anton.
Herman.
John.

December 12, 1962.
289 West 2nd Street.
Hamilton, Ont.,

On December 15th the Lord took unto Himself our dearly beloved son and brother, after a lengthy illness,

HENRY JOHN,

age 2 years.

"Suffer little children to come unto Me, and forbid them not; for of such is the kingdom of God.
St. Luke 18:16.

H. J. Evers.
D. M. Evers—Zylstra.
Gary.
Mariette.
Joanne.

Door een langdurige ziekte nam de Here tot Zich ons geliefd kleinzoontje en neefje

HENRY JOHN,

op de jeugdige leeftijd van 2 jaar.

"Gelijk het gras is ons kortstondig leven."

De diepbedroefden:

Wellandport, Ont.:
Mr. & Mrs. G. Evers.
Gerry & Tena.
John.
Mr. & Mrs. B. Evers.
Mrs. & Mrs. S. Hoiting.
Ottawa, Ont.:
Mr. & Mrs. H. Harbers.
Woodstock, Ont.:
Mr. & Mrs. W. Oosterink.
Brinston, Ont.:
Mr. & Mrs. H. Geurkink.
Neefjes en nichtjes.

15 Dec. 1962.
R.R. # 1,
Wellandport, Ont.

The Men's Society "Search the Scriptures" of the Wellandport Christian Reformed Church wishes to express its sincere sympathy with Mr. and Mrs. H. J. Evers, in the death of their son

HENRY JOHN,

two years of age.

May the Lord grant strength and comfort to the bereaved family.

The members of the Christian Fellowship Club of the Wellandport Christian Reformed Church express their sincere sympathy to Mr. and Mrs. H. J. Evers in the death of their son

HENRY JOHN,

two years of age.

This is the second child the Lord has taken away from them within a short period of time.

May God graciously comfort and strengthen the bereaved family.

"Suffer little children to come unto Me."

Wellandport, Ont.
Dec. 15, 1962.

---

150 Acres Dairy Farm
met melkcontract.

Groot huis voor twee gezinnen. Barn met waterleiding, melkhuis, melkkoeler, varkenshok, Jersey vee, machinerieën, hooi en graan. Farm zeer gunstig gelegen aan Highway 6, vier mijl van kerk en school in Jarvis, Ont.

Vraagprijs $ 30,000.
Down payment $ 10,000.

JACK BYLSMA
REAL ESTATE
1607 King St. E., Hamilton, Ont.
Bel LI 9-3894.

Due to the purchase of a larger schoolbus, the Association for Christian Education of St. Catharines has a

1960 VOLKSWAGEN SCHOOLBUS

for sale. Please contact: C. Plugers, 202 Dalhousie Ave., St. Catharines, Ont.

Nette jongeman, Chr. Ref., zoekt

KENNISMAKING OF CORRESPONDENTIE

met net meisje van 27—37 jaar. Brieven onder no. 1552, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

HOLLANDSE SIGAREN

Wederverkopers gevraagd voor geheel Canada.

Voordelige en royale sigaren van zeer goede kwaliteit. Gratis verzending. Schrijf aan # 1550, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Wanted:

WOMAN

from 21 to 50, to live in. For general housework. All modern conveniences. Family of adults. Apply to P.O. Box 875, Picton, Ont.

GOOD BARBER WANTED

In a Chr. Reformed Community (Chr. School present) there will be an opening by next spring for a first class barber. Guaranteed starting income $ 300.00 per month with considerable higher possibilities for the right man. Please write under motto "Vernon", % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Wanted:

FAMILY

to work on vegetable farm. Three or more workers. Free house. Bradford, Ont. Letters under Box no. 1548, Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

BARRIE AREA

Homes, Farms, Acreages, Lots, Summer Cottages and Businesses.

Write, wire or phone

AARN KLOOSTERMAN
representing
Harold Forster & Co.
REALTORS - 98 Bayfield St.
BARRIE, ONT. PA 6-6453

THE GARDEN IN THE GULF

"Where grass grows best"

P.E. Island soil is very productive with average 3 to 4 inch rainfall monthly. No tile drains necessary and grows excellent vegetables, peas cauliflowers. Contracts with Frozen Food Plants.

160 Acre farm, overlooking the sea, on pavement. 130 acres workable, good 7 room house, closed-in porch, water, hydro, furnace. Barn with new "Lean-To". New pig pen, 12 head of very good P.B. Holsteins. M.H. tractor, some implements. $ 12,000.

180 Acres farm, outskirts of village, pavement. 160 acres clear, good beef and potato farm. 9-room house, modern conveniences, furnace, good barns. $12,500.

80 Acres - 70 acres. Nice large fields. Good 10-room house, new basement, small barn. M. H. Mustang tractor, mounted 2-row cultivator with potato hillers, new sprayer and potato digger, etc. Pavement. Close to beach and town. $ 7000.

250 Acres beef farm. 200 acres clear. Large fields. Good 8-room house. Water, hydro, furnace. Barns on pavement. Cockshutt 30 tractor. $ 14,000.

Farms can be purchased with small down payments. Provincial longterm loans available. 5%, up to $10,000. Federal loans up to $27,500.

More information and pictures available to interested parties on these and others.

BOX 1182
CHARLOTTETOWN,
PRINCE EDWARD ISLAND.

Textielhandelaren
mag U eisen stellen . . . . ?

Nou en of . . . . !

Elk artikel dat wij verkopen is gegarandeerd het beste in prijs en kwaliteit.

In veel gevallen kunt U met wat wij leveren THANS degelijk Hollands textiel tegen Canadese prijzen verkopen.

Dat brengt klanten, vele NIEUWE klanten, omdat dit eigenschappen zijn, opvallende eigenschappen, VERKOOPbare eigenschappen.

Neem een goed besluit, IK . . . ik ga PASTOOR textiel verkopen!

P. C. PASTOOR

72 Confederation Drive
SCARBORO, ONT.
Phone: AMherst 7-2884

P.S. Hartelijk dank huismoeders voor de brieven die wij ontvingen met aanvragen etc. Deze verzoeken en orders sturen wij door naar retailers die van ons betrekken. WIJ VERKOPEN UITSLUITEND VIA DE HANDEL. In veel districten zoeken wij oude of nieuwe handelaren die OOK artikelen wensen te verkopen. Schrijf, bezoek of telefoneer ons even.

Te koop:

BAKKERIJ EN COFFEESHOP

met goede omzet in groeiende plaats bij London; goede uitbreidingsmogelijkheden; geen bezorging; ruim gebouw met winkel-coffeeshop, bakkerij, alle gereedschappen en een modern geriefelijk 3 slaapkamer apartment voor slechts $ 9,900.—. Met betrouwbare koper downpayment nader overeen te komen. Voor volledige inlichtingen schrijf aan # 1549, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

The Jarvis Canadian Christian School Society will be in need of

A TEACHER

for Grade 3 by Jan. 1, 1963. Please send applications to the Secretary Mr. A. Norg, R.R. 4, Hagersville, Ont.

Wanted:

MIDDLEAGED COUPLE

Man to work as gardener and handyman. Woman part-time at home. Free house. Year-round employment. Good position for neat clean couple. Bradford, Ont. Letters under Box no. 1547, Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

VAN DELFT'S
Book and Gift Shop

Hollandse Scheurkalenders

Maranatha.
Honigdruppels.
Kruimkens van 's Heren Tafel.
$ 1.65 postage paid.
Oranje Kalender.
$ 1.25 postage paid.
Christian School Calendar.
$ 1.00 postage paid.
Daily Manna Calendar.
$ 2.25 postage paid.
Refils "Succes Agenda's".
$ 2.75 postage paid.

VAN DELFT'S BOOK & GIFT SHOP
1058 Main St. W. JA 8-1932
HAMILTON, ONT.

REISBUREAU

O. K. JOHNSON & CO., Limited
TORONTO, 697 Bay St., EM 6-9488
BARRIE, 107 Dunlop E., PA 6-6525
SARNIA, 131 N. Front, ED 6-6169

Gestaal

Concentrated Nature Health Medicine

Wordt nu ook vertegenwoordigd te Brockville, Ont. en omliggende plaatsen door Mr. Henry Ritskes als Wholesale, Adres 32 William Street, Brockville, Ont.

VAN HERMON'S IMPORT
620 Parkenson Rd.
Woodstock, Ont.

CAPITAL REQUIRED

by various clients. For full information please contact

VAN LEEUWEN, BORTH & CO.
CHARTERED ACCOUNTANTS
980 Yonge Street,
SUITE 402,
TORONTO 5, ONTARIO
Telephone 922-5314

Kom naar Brampton, Ontario

verdien meer, en leef een plezierig leven.

FRANK HARKEMA helpt met raad en daad, bij het kopen of huren van een woning.

Ook behulpzaam bij het zoeken naar geschikt werk.
Schrijf aan Frank Harkema, vertegenwoordiger bij:

HAROLD S. HARE LTD. REAL ESTATE
82 Main Street North
BRAMPTON, ONTARIO

JAN FABER

Nu Manager van

Burlington Travel Service

Agenten voor K.L.M., H.A.L. en alle andere scheepvaart- en luchtlijnen. Kantoor:

2015 Lakeshore Road, Burlington, Ont.
(Naast het Bus Terminal)
Tel. NE 7-5222

Na kantooruren bel Jan Faber 's avonds thuis op NE 7-5119.

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Beroepen
te Strathroy, Ont., H. Vander-Plaat te Williamsburg, Ont.

te Jarvis, Ont., P. Kranenburg te Springdale, Ont.

Bedankt
voor Forest, Ont., G. J. Hoytema te Dunnville, Ont.

Aangenomen
naar 's Gravenhage (Geref. Kerk Moerwijk) A. B. C. Hofland te Sarnia II, Ont.

FREE CHR. REF. CHURCH

Beroepen
te Chatham, Ont., W. van Heest te Emmen (Nederland) (Christelijke Gereformeerde Kerk).

te Vineland, Ont. J. Brons te Bunschoten (Nederland).

OUD-HOOFDREDACTEUR THE BANNER REV. H. J. KUIPER (76) OVERLEDEN

Te Grand Rapids, Mich., is woensdag 12 december 1962 na een korte ziekte onverwacht in het Butterworth Hospital overleden Reverend Henry J. Kuiper, die ruim 27 jaar hoofdredacteur van *The Banner*, het officiële weekblad van de Chrisian Reformed Church, is geweest.

Zijn werkzaamheden aan The Banner ving Reverend Kuiper aan in 1929, in welk jaar hij predikant van de Neland Ave. Christian Reformed Church te Grand Rapids werd. Ruim 15 jaar heeft Rev. Kuiper zijn kerk op deze twee posten gediend, totdat de synode van 1944 besloot hem te benoemen tot hoofdredacteur, die al zijn tijd en werkkracht aan het kerkelijk weekblad zou kunnen besteden. Tot 1956 heeft Rev. Kuiper deze functie vervuld. Ook nadat hij evenwel in dat jaar met emeritaat ging, heeft hij nog talloze artikelen in de kerkelijke pers geschreven. In 't maandblad *Torch and Trumpet* schreef hij over uiteenlopende onderwerpen en was hij juist een nieuwe rubriek begonnen, waarin hij kerkelijk nieuws van commentaar voorzag. In het zojuist verschenen December-nummer schreef hij een vervolgartikel over de kerkelijke situatie in Nederland, welke hij steeds op de voet volgde.

Rev. Kuiper studeerde aan Calvin College en Seminary te Grand Rapids, Mich., en diende achtereenvolgens de gemeenten van Luctor, Kan. (1907-1910), Holland, Mich., (1910-1913), Chicago (1913-1919), Grand Rapids (Broadway 1919-1929) (Neland 1929-1944). Meer dan 15 jaar was hij lid van de Board van de Grand Rapids City Mission. Hij vervulde verscheidene andere functies in het kerkelijk leven zoals member van de Board of Calvin College and Seminary, Grand Rapids Christian School, second president van de Men's Federation, en president van The Reformed Bible Institute vanaf de oprichting tot 1953.

In de Zaagman Memorial Chapel werd vrijdag 14 december een rouwdienst gehouden, waar o.a. het woord werd gevoerd door Rev. Arnold Brink en Rev. Leonard Greenway.

EEN NIEUW RADIOPROGRAMMA, SPECIAAL VOOR HEN DIE CANADA BETER WILLEN LEREN KENNEN

In een nieuwe radio serie onder de titel "Basic Canada" zullen de voornaamste instellingen van Canada onder de loupe worden genomen, ten behoeve van hen die graag meer van Canada willen leren kennen en nauwer aan het leven in dit land willen deelnemen. Dit programma zal worden gebracht in de vorm van een inleidende beschouwing met verduidelijkende voorbeelden door Paul Fox, gevolgd door een discussie door een studiegroep, bestaande uit geboren en genaturaliseerde Canadezen, o.l.v. deze hoogleraar. Paul Fox is professor in de politieke wetenschappen aan de Universiteit van Toronto en alom bekend als schrijver, redacteur en omroeper.

Deze serie van 14 uitzendingen kan beluisterd worden over C.J.B.C., Toronto, 860, *iedere Vrijdagavond* van 7 tot 9 uur en is speciaal samengesteld voor "The Learning Stage", met de medewerking van Canadian Scene en de Canadian Association for Adult Education. De eerste uitzending wordt gebracht op *4 Januari 1963*.

KORT OVERZICHT VAN TE BEHANDELEN ONDERWERPEN IN JANUARI:

4 Januari: What is a Canadian? (Wat is een Canadees?).

11 Januari: The Influence of Geography (De Invloed der Geografie)

18 Januari: Economics and Independence (Economie en onafhankelijkheid)

25 Januari: The Rights of a Canadian (De Rechten van een Canadees).

SIMCOE LEAGUE NEWS

On November 23, 1962 the Simcoe League of the Y.C.F. held their Fall Rally in the Brampton Christian Reformed Church.

Most societiets were well represented, presenting a wonderful opportunity for some good hearty singing under the leadership of Irene Westerhoff. Leo Jonker, league president, opened the rally with prayer, Scripture reading and welcome. A triple trio of the Brampton Young People, then favoured us with two musical selections.

One of the highlights of the evening was a historical review of the Simcoe League by Nellie Staring. Nellie gave a brief outline how our league had come into existence and has flourished. She closed with a poem, written especially for this occasion, entitled 'The Simcoe Decennial". At this point, a special welcome and word of thanks was given to three members of the first Simcoe League Board.

Rev. H. R. De Bolster held our attention for the remainder of the programme, with his speech on the Rally Theme, "One in Christ". When we look around us in this world," Rev. De Bolster said, "we wonder whether there is such a thing as "Unity", for all we can see is disharmony and division." To show what we understand by "Unity" he contrasted the unity existing in the beginning and the division that came with the fall in Paradise. Christ came down to restore the unity that God had created in the beginning. Therefore, we may be one again with God and Christ and one in Christ, no matter what race or nationality we are. "It is our duty," Rev. De Bolster continued, "that we express this "oneness" in our personal life, society life, in everything we do."

In response to the speech, we sang the theme song, "Onward Christian Soldiers". Rev. De Bolster closed with thanksgiving, marking the end of another inspiring rally.

Carol Van Belle, Reporter.

Uw Zenuwen Verzwakt?

Moe, lusteloos, angstig, onrustig, kouwelijk, huilbuien, is alles verkeerd, ziet ge nergens licht, levensmoe? Op grond van onze 37-jarige ervaring mogen wij U volkomen genezing garanderen als U een goede kuur neemt met onze onschad. geneeskruiden. Ook voor alle andere slep. kwalen het beste wat de natuur ons biedt.

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd.) à $ 18.00 bij vooruitbetaling.

Meldt Uw ziekte en klachten aan

Kruidenhuis "FLORA"

Westersingel 40, Groningen, Ned.

JOHN SAKES

Uw KAPPER uit AMSTERDAM

Hwy. 8 West van GRIMSBY.
½ Mijl ten O. van SLESSER'S MOTORS, Mountain zijde.

100% Service.

Dinsdags gesloten. WH 5-2520

BUON NATALE ♛ BOLDOG KARÁCSONYI ÜNNEPEKET
WESOŁYCH ŚWIĄT ▲ ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ ▲ GOD JUL
♛ FROHE WEIHNACHTEN ▲ VROLIJK KERSTFEEST ♛
▲ NOLLAIG SHONA DHUIT ♛ ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ
♛ VESELÉ VIANOCE ▲ С РОЖДЕСТВОМ ХРИСТОВЫМ ♛
MILADON SAID ▲ ЧЕСТИТО РОЖДЕСТВО ХРИСТОВО ▲
LINKSMŲ KALĖDŲ
VESELÉ VÁNOCE
Joyeux Noël ▲ *Merry Christmas*
♛ SĂRBĂTORI FERICITE ▲ NOLLAIG MHATH DHUIBH
PRĪECIGUS ZIĒMAS SVETKUS ▲ HAUSKAA JOULUA ▲
HÄID JÕULUPÜHI ▲ 聖誕祝福 ▲ ХРИСТОС СЕ РОДИ
▲ ВЯСЁЛЫХ КАЛЯДАЎ ♛ GLÆDELIG JUL ♛
クリスマスおめでとう ▲ NADOLIG LLAWEN ▲ SRETAN BOŽIĆ
IL-MILIED IT-TAJJEB ▲ VESEL BOŽIĆ ♛ FELIZ NATAL

De Kerstgroeten hierboven zijn in de volgende talen:

ITALIAN • HUNGARIAN
POLISH • UKRAINIAN • SWEDISH/NORWEGIAN
GERMAN • DUTCH
IRISH (Gaelic) • GREEK
SLOVAK • RUSSIAN
SYRIAN (Arabic) • BULGARIAN/MACEDONIAN
LITHUANIAN •
CZECH • FRENCH • ENGLISH
RUMANIAN • SCOTTISH (Gaelic)
LATVIAN • FINNISH
ESTONIAN • CHINESE • SERBIAN
BYELORUSSIAN • DANISH
JAPANESE • WELSH • CROATIAN
MALTESE • SLOVENIAN • PORTUGUESE

THE GREAT STAIRCASE, PARLIAMENT BUILDINGS, QUEEN'S PARK — PHOTOGRAPH BY CAVOUK

DIT IS OOK CANADA!

Bovenstaande reproductie van een kerstkaart geeft de samenstelling van het Canadese volk vrij nauwkeurig weer. De dames op de foto hadden zich voor deze gelegenheid in hun origineel nationaal costuum gestoken.

Boekbespreking

"NOORDENWIND" door Anne Hepple. Uitgave: Bosch en Keuning N.V., Baarn.

Een verhaal, dat speelt in het Engeland van de Tweede Wereldoorlog. Hezza Montrose is een eenzaam meisje. Zij is met haar moeder naar Engeland gevlucht, nadat haar stiefvader in Oostenrijk door de Gestapo is vermoord. Tijdens de overhaaste vlucht zijn hun papieren zoekgeraakt, zodat Hezza haar Britse nationaliteit niet bewijzen kan en in een voortdurende paniek leeft, dat de politie haar arresteren zal. Haar moeder lost het probleem voor zichzelf op met een karakteristieke vastberadenheid door te hertrouwen met een vicaris. Hezza echter vindt zich teveel in het gezin van haar nieuwe stiefvader en zijn dochters. Zij voelt zich er ook niet veilig. Om die reden neemt ze een job als landwerkster op de Havikshof, een hereboerderij in het woeste en afgelegen gebied op de grens van England en Schotland, hopend dat de politie haar daar nooit vinden zal. Die hoop blijkt echter tevergeefs: een jonge vrouw in het dorp, jaloers om Hezza's vriendschap met Drem, de eigenaar van de Havikshof, vermoedt haar relaties met het buitenland en strooit de lelijkste geruchten over haar rond. Een land in oorlog is daarvoor een vruchtbare voedingsbodem... Langzaam wordt het net om Hezza dichtgetrokken.

Dit boek, verschenen in de BK-Boekenkring, kwam oorspronkelijk in het Engels uit onder de titel "The Northwind blows". De vertaling van Frieda van Felden laat niets te wensen over. Wie uit de bovenstaande inleiding opmaakt, dat het met zo'n gegeven wel een boek zal zijn waar de tragiek van afdruipt, heeft het mis. Finaal. Miss Hepple is erin geslaagd om een roman te schrijven, die een excellente combinatie is van licht en donker, met een speelsheid, die zelfs hier en daar doet denken aan een sprookje. Zij is een meesterlijk vertelster en stelt Hezza's ervaringen aan de lezer voor ogen, zo duidelijk alsof hij een film ziet. Haar humor is hartveroverend.

Hier is een van de aardigste boeken, die ik in de laatste jaren gelezen heb. Aan elke C.C.-lezer, die zijn vrouw eens verrassen wil: van harte aanbevolen! Zij zal het in één adem uitlezen... en dan nog eens.

Tini V. A.

MEN ZEGT:

"Wij zijn nog een betrekkelijk onontwikkeld land en zullen in de toekomst grote sommen geld nodig hebben. Hoe meer we daarvan uit eigen bron kunnen putten, des te minder zullen we in het buitenland behoeven te lenen. Als we succes hebben in het reduceren van buitenlandse leningen zal dat een heilzame uitwerking hebben op de balans van onze betalingsproblemen."

W. F. Farmery,
Vice-voorzitter en penningmeester van de Confederation Life Association

Gaat U naar

HOLLAND?

BEL

ELGIN McKAY TRAVEL SERVICE LTD.

IN

BRANTFORD

Telephone 752-4375

Agenten voor: K.L.M. en HOLLAND-AMERIKA LIJN

Het volgende nummer

van ons blad verschijnt op

4 Januari a.s.

Wilt U — in verband met Nieuwjaarsdag — advertenties en berichten tijdig inzenden?

Oudejaar

Want Ik, de Heere, word niet veranderd: daarom zijt gij, o kinderen Jacobs, niet verteerd.
Maleachi 3 : 6

Dit jaar Heer, ging Uw ploeg diep door de akker,
Gij hebt ons omgewoeld, de zielen blootgelegd,
Verscheurd, verdeeld, verstrooid . . . Wat heeft het ons gezegd;
Riep ons de dreigend' oordeelsdonder wakker?

Wij zijn toch Heer, de naar Uw naam genoemden.
O, hebben wij dit jaar U weer opnieuw gekruist,
Stak uit ons liefdeskleed de haatgebalde vuist,
En balen w' om verzoening . . . maar verdoemden.

O God, waart Gij Dezelfde niet gebleven,
In trouw en in gena, in liefde en geduld,
Had onze mensendrift een oogwenk U vervuld,
Wij waren lang aan 't oordeel prijsgegeven.

Maar Gij Heer, bleeft gelijk en hebt ons niet verteerd,
Zelfs komt G' ons telkens nog met open armen tegen,
W' erkennen nu beschaamd, 't heeft niet aans ons gelegen,
Want niet alleen elkaar . . . we hebben U onteerd.

Het oude jaar ebt weg . . . Wat heeft het ons geleerd?
We worst'len biddend voor het nieuwe om Uw zegen.

C. Speijer.

Nieuwjaar

En nu, wat verwacht ik, o Heere,
Mijn hoop, die is op U.
Psalm 39 : 8

Het nieuwe kwam . . . Wat kunnen wij verwachten,
Kwam niet al 't oude zeer en kwaad weer met ons mee,
En dragen we 't maar rond en koest'ren het gedwee . .
Of stormen w' op God los bij dagen en bij nachten.

Het nieuwe kwam . . . En wie durft niet verwachten,
Durft bidden zonder hoop . . . God zegt toch immers nee . . .
O, God beware ons voor deze valse vree,
Waarmee we heimelijk Hem schanden en verachten.

Het nieuwe kwam . . . O, laat toch al ons hopen,
Op God, op God alleen, rotsvast gevestigd staan,
Hij kan de stijfste hoofd' en hardste harten aan,
Ja, kon een moordenaar zo van de kruispaal kopen.

Het nieuwe kwam . . . Wij moeten in God hopen,
Hij wil gebeden zijn, loopt als een stroom Hem aan,
Hij wil beleden zijn, erkent Zijn wond're daân,
En weest verzekerd: Hij zal verder met ons lopen.

Ja, 't nieuwe kwam . . . O God, wij wachten nu,
Uw hulp alleen, ons hopen is op U.

C. Speijer.

WIJ DANKEN U VOOR HET GENOTEN VERTROUWEN EN WENSEN ALLEN EEN

Voorspoedig 1963

GAARNE WILLEN WIJ U OOK DIT JAAR VAN DIENST ZIJN.

GUIDE TRAVEL BUREAU
G. Den Hartog
39 King Street, Box 733
Aylmer, Ont.
Phone 1152
World-Wide Air/Sea Travel Service

Mrs. G. Den Hartog's DRY GOODS STORE
Special Underwear
Knitting Wool
Woollen Blankets
Store behind Guide Travel Bureau

Privé adres: 81 South Street, Aylmer - Ph. 1152

Wij wensen de Christian Labour Association of Canada Gods onmisbare zegen toe in 1963. En aan allen die er voor werken deze troost in de moeilijke strijd: "Weest getrouw tot in de dood en Ik zal u geven de kroon des levens."

Mr. en Mrs. G. Vandezande,
Woodstock, Ont.

Groente- en Bloemzaden

Landbouwzaden, Voorjaars-Bloembollen, Bestrijdingsmiddelen, Vruchtbomen, Aardbeien-planten enz. enz.

Ook: Hollandse Sperciebonen, Snijbonen, Bruine Bonen, Capucijners, Kropsla, Boerekool, Postelein, Witlof, Andijvie, Wortelen, Originele Langendijker Koolsoorten. (Groeien uitstekend in Canada en U.S.A.).

Tevens: HOLLANDSE KAMERPLANTEN: Ster van Bethlehem, wit en blauw, Flamingo-plant en Hertshoornvaren, in potjes.

Wij verzenden ook ZADEN NAAR HOLLAND voor U.
Hollandse of Engelse prijscourant op aanvrage geheel gratis
Ons GIRO-CLEARING-COMPANY- ACCOUNT NO. is:
10-138-1025.

WILLIAM DAM SEEDS

West Flamboro, Ont. (near Hamilton)

Kuntz & Vanderiet PRESS LTD.

(KUNTZ & VANDERIET BOOKS)

VERHUIZEN per 1 Januari 1963 van 1375 Weston Road, Toronto 15 NAAR

33A HAAS ROAD, REXDALE, ONT.

Ons nieuwe telefoonnummer is:

244-7009

Season's Greetings and Best Wishes for 1963

to all our friends.

John Voortman

and TED BOSMA

Real Estate — Hamilton, Ont.

580 UPPER JAMES ST. PHONE 383-2157

'N MOOI WERK IN 'N PRACHTLAND

door Rev. J. GRITTER.

(24)

GEMEENTEN INGESTELD

't Was op een vergadering van de groep Aylmer in het voorjaar van 1949. Bij de rondvraag werd door iemand de vraag gesteld of het niet tijd was om te komen tot instelling van de ambten. in deze groep. Het overviel de meesten onzer een beetje onverwacht: stilzwijgend waren we ervan uitgegaan dat we daar nog niet aan toe waren. Maar het was goed dat de vraag gesteld werd. Na enige bespreking werd besloten om op de eerstvolgende classis aanvraag te doen. We hadden 26 gezinnen en wat vrijgezellen, dat moest, meenden we, voldoende zijn.

We ressorteerden onder Classis Grand Rapids East, waarvan Grand Rapids het hoofddeel was, waar dan ook de meeste vergaderingen gehouden werden. De classis nam inzage van de aangeboden lijst van namen en gaf met blijdschap toestemming tot instelling van de ambten. Op de laatste Zondag in Mei was Ds. H. Blijstra aanwezig die het Woord bediende en Ds. A. Persenaire die de vergadering leidde. Drie ouderlingen en drie diakenen werden gekozen. Dat was de eerste gemeente in Western Ontario gevormd uit nieuwe Nederlandse immigranten.

Spoedig volgden er meer. Persoonlijk mocht ik deelnemen in het organiseren van de gemeenten Aylmer, Trenton, Picton, Ilderton (later London), Strathroy, Wyoming, Sarnia II. Dat waren blijde gelegenheden.

Daar was ook wel een moeilijke zijde aan. Men kende elkaar eigenlijk nog te weinig om te kunnen oordelen wie voor het ambt geschikt was en wie niet. Sommigen hadden in Nederland gediend, hadden daardoor een zekere voorrang. Maar het ging volgens de regels van het kerkelijk leven bij wijze van vrije stemming. Een nominatie was er niet. Er werd wel op zekere plaatsen een onofficiële nominatie gesteld: zekere personen waren bij de ontwikkeling van de groep naar voren gekomen en werden genoemd. Dat kon, maar men bleef vrij in zijn keuze. Men moest maar veel vertrouwen op de leiding Gods.

Vrij stemming was bijzonder tijdrovend wanneer de te organiseren groep al behoorlijk talrijk was. In Sarnia moest in 1952 een tweede gemeente komen. Ruim honderd gezinnen zouden daarbij behoren. Na de gewone opening en de bediening van het Woord werd besloten zes ouderlingen en zes diakenen te stemmen — zes van elk alstublieft, uit een vrij talrijke schare van stemmers, zonder nominatie, "starting from scratch" zegt men in het Engels! Nu, we hebben gestemd en gestemd en gestemd. Om een uur of elf werd er pauze gehouden en koffie geschonken, met wat erbij, en toen maar weer aan het stemmen lezen. Het was behoorlijk na middernacht toen de gekozen broeders tenslotte in het ambt gesteld waren. Maar het is toch wel goed gegaan: kijk eens wat een gemeente, met twee predikanten! Het is wel een lust als men zo de kerk ziet groeien. Daar heeft men dan ook nog wel wat nachtelijke uurtjes voor over.

Als ik terugdenk aan sommige van die vergaderingen dan komen enkele interessante dingen naar voren.

Er waren b.v. broeders die nogal actief geweest waren in het opbouwen van de groep, die meenden er recht op te hebben dan ook een plaats in de kerkeraad te ontvangen, maar die niet gekozen werden. Dat was pijnlijk en bracht dan wel eens even spanning, maar men moest het toch aanvaarden. Er waren er ook die er heel niet op gerekend hadden maar wel gekozen werden. Op één plaats was een broeder uit de Chr. Geref. Kerk in Nederland. Hij ging met de zijnen geregeld met ons in en uit maar toen hij gekozen werd overviel het hem als koud water. Hij stond geheel verbluft. Neen, hij kon er niet in toestemmen onmiddellijk in het ambt gesteld te worden, hij moest tijd hebben om te besluiten. Die werd hem gegeven, de kerkeraad bezocht hem, tenslotte stemde hij er toch in toe.

Op een andere plaats werden naast de ouderlingen, twee diakenen gekozen. Eén moest daarna ontheffing vragen omdat hij 's nachts werkte en de kerkeraadsvergaderigen niet geregeld kon bijwonen. Op de vergadering waarop zijn ontheffing goedgekeurd werd, werd besloten onmiddellijk de lege plaats aan te vullen. Een tweetal werd gesteld. Dit zou de volgende Zondag bekend gemaakt worden, eveneens de daarop volgende Zondag, en onmiddellijk daarna stemming. Een van de genomineerden was de eerste Zondag door omstandigheden niet aanwezig, wist van de nominatie niets af. De tweede Zondag was hij erwel, hoorde zijn naam op het tweetal, bleef op de vergadering, werd gekozen en onmiddellijk bevestigd. Toen hij die morgen in de kerk kwam wist hij van niets, toen hij naar huis ging was hij diaken! Zulke dingen, zou men zeggen, kunnen alleen in een immigrantengemeente gebeuren.

Een andere groep vergaderde in een vroeger kerkgebouw dat omgeschapen was in een townhall, maar voor deze gelegenheid werd afgestaan. Het was vlak aan een spoorweg. Uw dienstwillige dienaar was verzocht de preek te houden. Het zou zijn over Openbaringen 1, over Jezus tussen de gouden kandelaren. Buiten stond een goederentrein op het punt van vertrek. Ik had juist de tekst gelezen en zou beginnen met de preek, en . . . toet, zei de trein. Ik wachtte even, begon weer, en . . . toet, ging het weer. Nogeens weer geprobeerd, en . . . toet, voor de zoveelste maal! Toet, toet, toet! Toen hebben we gewacht tot we zeker waren dat de trein uitgetoeterd was en de vergadering weer in de stemming was, en verder had alles een rustig verloop.

Op zekere tijd waren we als immigration committee vergaderd in Winnipeg. In een groep in een naburige plaats zouden de ambten ingesteld worden, en wij ontvingen een uitnodiging om daarbij tegenwoordig te zijn. De plaatselijke home missionary had de leiding; Dr. J. M. Vande Kieft bracht het Woord. Alles verliep mooi, totdat een van de plaatselijke broeders vanaf het podium naar beneden zou gaan. Het trapje waarlangs hij naar beneden moest stond los, gleed onder zijn voeten weg, hij sloeg achterover, zijn hoofd bonsde op de vloer. Wit als een laken werd hij opgenomen. Dat was een hele ontsteltenis. Gelukkig was de broeder spoedig weer op de been en ondervond hij verder geen nadelige gevolgen. Maar ik zie hem nog vallen. Een schokkend gezicht!

Wel, zo kwamen er overal meer en meer Christian Reformed Churches. Vanuit Ontario gingen we als het classis was naar Grand Rapids East. Het was eerst moeilijk ouderlingen mee te krijgen: niet velen konden drie dagen vrij krijgen en het was nogal moeilijk om over de grens te komen. Geleidelijk werd dat wel beter. Maar die classicale vergaderingen groeiden maar. Telkens weer meer kerken, meer afgevardigden. Het werd bijna een synode. Men kon het werk in één dag haast niet af. Twee dagen vergaderen was men niet gewoon en had voor de afgevaardigden uit Canada ook zijn bezwaren. Wat dan? Sommigen zeiden: die Canadese gemeenten verdelen over verschillende classes in de U.S. Maar dat wou er ook niet in. Waarom niet een eigen classis in Ontario? O, maar daar zijn we nog niet aan toe. Waarom niet? Kort daarop werd het op een vergadering in Lansing toch besloten: een eigen Classis Ontario. Een commissie werd benoemd om de zaken voor te bereiden. Het ging best. En nu hebben we verscheidene jaren al vier classes in Ontario. En twee in Alberta, en één in British Columbia. Er is reeds sprake van een vijfde in Ontario. Wat heeft God ons doen groeien. Hem zij de heerlijkheid in der eeuwigheid. Amen!

(Wordt vervolgd.)

Boek-bespreking

Dr. W. A. Smit, *Pastoraal-Psigologiese Verkenning van die Client-Centered Terapie van Carl Rogers.* Uitgave J. H. Kok, Kampen. 329 blz.

Dit in het Zuid Afrikaans geschreven boek is een gedegen studie van de Pastoraal. Dr. Smit omschrijft de betekenis van dit woord als niet alleen de verkondiging van het Woord van God, maar ook de daadwerkelijke en dienende zorg. Hij verdeelt dit in verschillende verhoudingen. De relatie van pastor tot medemens, van medemens tot medemens en van beiden tot God.

Hij zag graag de pastorale psychologie als een hulpwetenschap voor de dominee. De toekomstige dominee zou dan geïnstrueerd moeten worden in de techniek en de methodiek. Voor dat hij in een eigen gemeente komt zou hij moeten werken met een ervaren dominee. Hetzelfde zien we in andere opleidingen waar mensen geïnstrueerd worden om raad en leiding te geven.

Dr. Smit bespreekt hier de techniek van Carl Rogers. Hij behandelt daarbij ook andere methoden. Hij vindt echter de techniek van Rogers aantrekkelijk omdat deze gekenmerkt wordt door critiekloze aanvaarding van de mens die in zijn nood naar de dominee komt. We hebben hier een eenzijdig gesprek met geen direct antwoord op wat gezegd of beleden wordt.

De therapist en in dit geval de dominee reflecteert wat gezegd wordt, waardoor de hulpzoekende broeder of zuster zich gaat zien zoals zij zijn. Natuurlijk is er een zogenaamde nonverbale gemeenschap; deze is er al als het gemeentelid naar de dominee toe komt. Een conversatie zonder woorden. Nu moet de dominee zich inleven in de situatie van hem of haar die komt. Dit noem men "empathie" hebben.

Dit boek is soms wat moeilijk door de vele verwijzingen, meer dan achthonderd. Soms zijn er verfrissende gedachten en formuleringen van critiek die in de kerken leeft. Een paar voorbeelden:

"Alleen een predikant die in voortdurend contact staat met de spreektaal van zijn toehoorders, kan het Evangelie verkondigen," en

"De dominee voelt zich vaak alleen veilig, wanneer hij alleen kan spreken en de dominee spelen."

Hij vindt dan ook dat een heersende, autoritaire en dwingende houding een funeste uitwerking heeft op de pastoraal en de gemeente. De pastor heeft een dienend ambt doordrenkt met persoonlijke liefde. De geestelijke pose en aangenomen houding die onwaarachtig is, is volgens hem een hindernis voor de samenspreking en het hulpverlenen.

Pastorale zorg heeft als uitgangspunt de opdracht, belofte en gezag van Christus. Zij ontleent het gezag aan het gebod der liefde.

Carl Rogers' methode nu legt de klemtoon op "the implementation of the basic attitude" en hierin komt de liefde tot uitdrukking van de pastor tot zijn gemeentelid. De houding van de dominee kan dan nooit een hindernis zijn voor de medemens die God zoekt.

Dr. Smit legt grote nadruk op de omgeving waar het gesprek plaats vindt. Het instellen van een spreekuur heeft grote voordelen. (Komt ook het domineesgezin ten goede). Het gesprek moet niet langer duren dan 45-60 minuten. Verder bespreekt hij de groepssituatie in catechisatie en vergaderingen. Het geeft een methode aan om het kerkelijk leven te bevorderen, de band te versterken.

Een waardevol boek omdat het een terrein bestrijkt dat nog niet ten volle geëxploreerd is. Het waarschuwt tegen lauwheid en gezapigheid in onze praktijken op kerkelijk gebied, waarbij men het pastorale gesprek moet leren in de praktijk, met de mogelijkheid dat men schade aanricht en de ziel laat lijden.

Een boek dat tot nadenken brengt.

A. Hoogenraad, M.D.

Punten van belang voor arbeidskrachten in Ontario

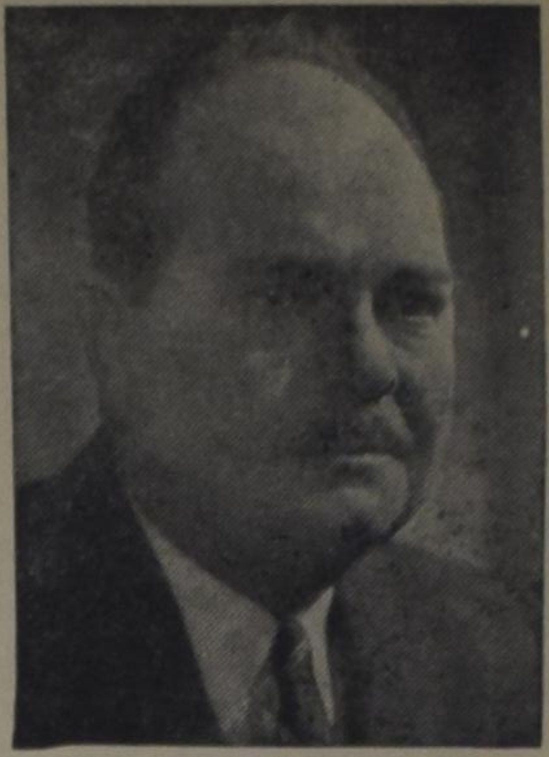

Hon. H. Leslie Rowntree, Q.C., Minister of Labour

Onder de Wet op de Menselijke Rechten zijn al onze ingezetenen vrij en gelijk in waardigheid en rechten. Indien iemand tracht U Uw rechten te onthouden dan zijn de wetten van de provincie aan Uw zijde. Hier zijn enkele punten die U dient te weten.

LEERLING OPLEIDING — Gelegenheid wordt verschaft om personen een vak te leren en voor werkgevers om hun toekomstige behoefte aan geschoolde vaklieden voor te bereiden.

WERKUREN — Normale werkuren voor werknemers in een industriële onderneming zijn beperkt tot acht en veertig uur per week.

MINIMUM LONEN — Minimale weeklonen zijn voor vrouwelijke werknemers vastgesteld.

ARBEIDSVERHOUDINGEN — Faciliteiten worden verschaft aan vakbonden om als erkende onderhandelingslichamen voor werkgevers erkend te worden en om geschillen te beslechten door verzoening als gevolg van bemiddeling in de onderhandelingen tussen de vakbonden en werkgevers.

INDUSTRIELE MAATSTAVEN — Werkgevers of werknemers, of beiden, in elke industrie binnen een bepaalde zone kunnen een vergadering van werkgevers en werknemers van de industrie in de zone beleggen teneinde de arbeidscondities en praktijken te onderzoeken en te overwegen een loonschaal en een rooster van werkuren en werkdagen voor de industrie in de zone te aanvaarden.

VEILIGHEID — Aan strikte veiligheidsmaatregelen wordt de hand gehouden teneinde personen in de industrie en het publiek tegen industriële risico's te beschermen.

BETAALDE VACANTIES — Elke employee in een industriële onderneming wordt een vacantie van minstens een week met behoud van loon gegarandeerd voor elk jaar van zijn tewerkstelling.

MENSELIJKE RECHTEN — Elke persoon wordt in zijn aanspraak op vrijheid en gelijkheid in waardigheid en rechten bijgestaan afgezien van zijn ras, geloof, kleur, nationaliteit, afstamming of plaats van afkomst.

ARBEIDSBEURZEN — Personen die arbeidsbeurzen aanhouden dienen daartoe een vergunning te hebben van de Inspecteur voor arbeidsbeurzen.

ATLETIEK — Toezicht wordt gehouden op amateur- en beroepsboksen en amateur sport. Programma's voor atletische en fysieke opleiding, uitgaande van de gemeenschappen en onderwijsautoriteiten worden bevorderd.

ONTARIO

ONTARIO DEPARTMENT OF LABOUR
8 York Street, Toronto

HOLLAND LIFE
INSURANCE SOCIETY LIMITED
HOLLAND LIFE BUILDING
1130 Bay Street, TORONTO 5 — WA 5-4511
General Manager: J. C. TUPKER

GEZIN VOLDOENDE VERZORGD?

SPAREN IN BUDGET OPGENOMEN?

SPREEK HIEROVER EENS — VRIJBLIJVEND — MET EEN ONZER AGENTEN OF KOM EENS PRATEN OP EEN ONZER KANTOREN IN

Toronto - Hamilton - Montreal - Vancouver - Edmonton

GESCHENK PAKKETTEN

Wij zenden voor $ 6.00 nog steeds: 5 pond Koffie of Thee voor U naar Uw vrienden in Nederland, of een volvette Gouda kaas van 9 lbs. voor $ 5.00.

Vander Veen's Importing Co.
1505 Grandville Ave. S.W.
Grand Rapids 9, Michigan, U.S.A.

Een jaar langer sparen . . .

De Heer Trompet is 5 jaar geleden met zijn gezin vanuit Nederland naar Canada geëmigreerd. En kwam te wonen in een klein plaatsje in Ontario, waar hij werk vond in een lasinrichting, want hij was lasser van beroep.

Het ging het gezin Trompet aardig voor de wind, vast werk en een goed loon, zodat men al gauw een 2e hands auto kon kopen en bovendien elke maand een klein bedrag kon sparen voor een eventueel "Down-Payment" voor een eigen huis.

Een jaar geleden echter kwam de heer Trompet, met zijn gezin op weg naar de Supermarket, door de gladheid van de weg met de auto in de greppel en sloeg 3 maal over de kop.

De heer Trompet kwam in het ziekenhuis met een gebroken pols en inwendige kneuzingen. Mevrouw Trompet brak haar rechter arm op twee plaatsen. Zoon Bill had een gebroken enkel en zware kneuzingen aan het linkerbeen. Dochter Sophie moest een operatie ondergaan aan haar neus en aardig gehecht worden voor snijwonden. Baby Trompet kwam er zonder kleerscheuren af.

GELUKKIG was de heer Trompet verzekerd voor Ziekenhuiskosten bij de Ont. Hosp. Ins. via zijn werkgever. HELAAS had mijnheer T. zich niet verzekerd voor Operatiekosten enz. De dokters-rekening kwam over de $ 500.00 en dit moest van de bank worden gehaald en de familie Trompet moest een jaar langer sparen voor het "Down-payment" voor een eigen huis.

Dit behoefde niet zo te zijn. Voor een bedrag van $ 8.50 per kwartaal had het gezin Trompet verzekerd kunnen zijn voor Operatiekosten en voor $ 3.00 per kwartaal had men verzekerd kunnen zijn voor Doktersbezoeken in het ziekenhuis en Röntgenfoto's. Dan waren al deze dokters-rekeningen betaald geworden.

Bent U ook nog niet verzekerd tegen dergelijke onkosten? Voor $ 8.50 of $ 11.50 per kwartaal kunt U toch deze risico's zelf niet dragen? Vraagt per omgaande ons uitvoerig inlichtingen-boekje door onderstaande coupon in te vullen en op te zenden.

Christian Reformed Church Co-operative Medical and Hospital Society
BOX 473 — HAMILTON, ONT.

Zend ons per omgaande inlichtingen over Uw verzekerings plan.

NAAM:

ADRES:

Uitsluitend voor inwoners van Ontario.

Gaat U naar Holland ?

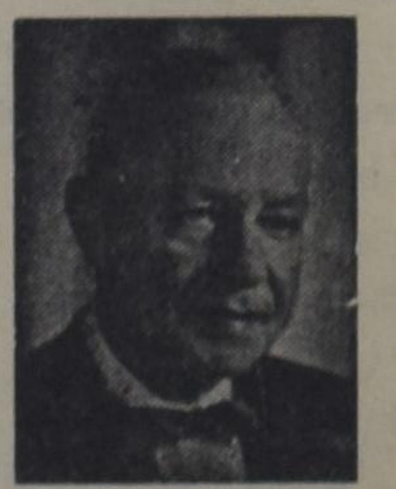

Voor al Uw reizen per BOOT of per VLIEGTUIG vraagt vrijblijvend advies aan:

C. STEENHOF
43 CRANE AVE., WESTON, ONT.
Telefoon CH 1-0811

Holland Construction Co.

Wolverton Rd.
GRIMSBY, R.R. 1

Phone
WH. 5-4012

Speciaal in Greenhouse Constructie

en aanbiedingen van nieuw cedar of redwood materiaal voor zelfbouwers, tevens Hotbedsash, Putty & Nails enz.

KOOP NU GOEDKOOP GREENHOUSE GLAS